

گهشتی زیانم

● مه سعود محمهد ●

ثالقی سیهم
«ساوایم»

پهنجی ناوهنجی دهستی راستم به چاو فرقی بی دهکری،
تاو دزیهکesh به برینیکی زیده بچووکى درۆک بوو به حال
فرقی بی دهکرا له بن پینستی پشت نهو نینوکم به لام خو
نه پاراستنم له تاوی حوزی بن سوولی پاشا له چنارۆک
تشنه نی به برینهکم کرد، خهلقى دیکهش وهکوو من برینیان
تی دهکوت و به تاوی سوولی پاشا تهریان دهکردو چشیان لی
به سر نهدهات. نهو تاوه مشوره بو خراپه، به لام با چاکهشی
باس بکم: له همسو تاوهکانی هوی مهلازادان له چنارۆک
سازگار تره بو چیشتی برنج. دیاره مادهیهکی تیدایه نهو کاره
پیوه بی.

له لایهه ههست و هوشهوه، وهك بویان دهگیرامهوه و خویشم
به بیرم دههاتهوه، به پیش تمه نی خوم دهکوتمهوه. باوکم له
پاده بهدر دلی پیم خوش بوو، چاوه نوری کرداری له باری لی
دهکردم. بو باوکیکی کوره کهی خوش بویت و به تهمای زه کاوه تی

له لایهه تهسازیهوه، ساوایم به سهلامتی تیپه پیوه. جگه
له سووریزه (کزی بی دهلین سورکه) دهردی نهوتوم نهدیتوهوه
مهترسی لی بکری. سووریزهش به مل هموو کهسیکهوه
ههیه.

ورده نهساغی وهکوو تاو چاوکولی بو نهو دهمانه ی بهر له 60
سال پتر دهفتیری بو ناگیرتهوه، به لام من لهو کهسانم که دهردو
نازار زوریان تین بو دههین. جاران حهکیمان دهیانگوت نهوه ی
میزاجی (به لغه می Phlegmatic) بی ههستی به نازار کهتره لهوه ی
میزاجی (هوا یی) بی. وایزنام ههوا یی له زاراوه ی تم رۆژانه دا
بی دهلین (Sympathetic) نهگر وه هاش نه بی و زاراوه ی دیکه ی بو
داندرا بی فرق به باری تهسازى من ناکات: وشه یه که منی
تیدا به سه هوو چووم، له شم سه هووی پیوه ناکات، به هه مه حال
چهندی شونیکم بریندار بوو بی دریزی کیشاوه له چاو برینی
هاوریکانم. تا ئیستا کهش شونیی تاودز بوونی پشت نینوکی

بیت، جیگه‌ی دل نارامیه بوی که پزله‌ک‌هی به‌به‌ریه‌وه هه‌بی
ئه‌وه‌ی لیوه بگوترنی که باوکم له به‌یت‌دا بو منی ره‌وا دیتوه:

به نومیدم له لطفی (لم یزلی)

بیه نایب منای کاکمی جهلی

وه‌ها بووه له مه‌جلیسی خوی، که جاری ته‌منم 4 - 5
سالی بوو، قسه‌ی مه‌یلوه کاملامه‌ی لی گیرامه‌ت‌وه. له‌سه‌ر
شکین کردنی ئه‌وه که‌سانه‌ی به‌خورافات هه‌له‌خه‌له‌تین
قسه‌یه‌کی منی باس کردبوو بو‌ئاپوره‌ی گوئی گرانی وه‌عزی
ئیواره‌یه‌ک له ئیوارانی په‌مه‌زانی ئه‌وه ته‌منم: گوئی بیست
بووبووم، گزیا که‌ری ده‌جال جیگه‌ی هه‌فتا هه‌زار جووله‌ک‌هی له
سیهری یه‌ک گوینجه‌ک‌هی‌دا ده‌یت‌وه:

منیش گوتبووم کولانه‌ی کویی ته‌سکن ئه‌وه که‌ریان پیدا
نایه‌ت لی مه‌ترسن، باوکیشم قسه‌ک‌هی له وه‌عزدا کردبوو به
شایه‌د بو‌زیده گومرایی وگه‌مه‌زه‌لی‌ی‌ی که‌سیکی درویه‌ک
بسه‌لمینی که هوشی ساوایه‌ک پی رازی نه‌بی.

له‌وه ته‌منه‌ی مندالیمدا وه‌کووه هه‌موو مندالیک، یه‌کجار هه‌زم
ده‌کرد شه‌وانه گوئی له سه‌رگورشته‌ی جورا جور بگرم، به‌لام له
زور زووه‌وه ده‌مزانن هه‌مووی درون هه‌چه‌ند هه‌زیشم ده‌کرد
راست بانایه. پاله‌وانه‌کانی ناو ئه‌فسانانم خوش ده‌ویستن به‌لام
خه‌فته‌م له‌وه‌دا ده‌خوارد که هه‌له‌ستران. به‌نموونه جاری له
ته‌منه‌ی پیش چوونه مه‌کته‌بم بووم سه‌ینه‌یه‌کی زستان، به‌ر له
پزوه‌لات، له نزیک موغه‌یری ژووره‌ک‌هی باوکم دانیشتیبووم
وفکره‌م له حیکایه‌تیکی شه‌وی رابووردوو ده‌کرده‌وو ده‌مگوت:
من هه‌ر خۆمم، پشیله‌ک‌م هه‌ر پشیله‌یه، موغه‌یری هه‌ر
موغه‌یرییه... باوکم هوای نوژی سه‌ینه چوو بووه ناو نوینه‌ک‌هی
وگوتی له‌و گروگاله‌م بوو، له دایکمی پرسی مه‌سه‌وود بوجی
وه‌ها ده‌دوتی؟

دایکم بزه‌یه‌کی هاتی وگوتی، شه‌وی له حیکایه‌تی سحرپاز
گوئی لی بوو که جاریکیان بوو به هه‌نارو خوی به دیواردا داو

ده‌نکه‌کانی په‌رت بوون ئافه‌رته دل پاکه‌کش بوو به مریشک و
ده‌نکه‌کانی هه‌لگرتنه‌وه‌وو خواردنی... ئه‌ویان بوو به ناگر ئه‌میان
بوو به ئاویی کورژینته‌وه، دیاره حیکایه‌ته‌ک‌هی به بیر هاتوته‌وو
باوه‌ری پی نه‌هیناوه... باوکم وه‌ها گه‌شایه‌وه باس ناکرتی.

له‌وه بابته‌ی باوه‌ر نه‌هینانم به قسه‌ی نادره‌ست، نه‌جیه‌ی
خوشکه گه‌ورم تا ئیستاش له مونسه‌به‌دا ده‌گیرته‌وه چوون که
مندال بووین، به‌شه‌و پاش ماوه‌ی جه‌ژنانه‌یان له باغه‌له‌کانمان
ده‌رده‌هیناوه‌وو خه‌لووزیان له شویندا داده‌نا، سه‌ینه‌ی بیان ده‌گوتین
پاره‌که بوته‌ خه‌لووز، ته‌نها من به‌وه قسه‌یه رازی نه‌ده‌بووم.

به بیهرم دیت‌وه، یه‌کجار مندال بووم، جاریکیان هه‌فت
روپیه‌ی جه‌ژنانم له کونی کلپه‌وه خسته ناو کیلوونی ده‌رگه‌ی
ژوورنکی نابهرچاوی ماله‌که‌مان [روپیه‌ی ئه‌وسا پتر بوو له
پزوانه‌ی ده‌ر رۆژی کرینکاریک]. چه‌ندیکی گه‌ران به دوا ئه‌وه
پاره‌به‌دا نه‌یان‌دو‌زیه‌وه منیش پیم نه‌گوتن چیم لی کردوو. وایزانم
ئه‌وه کاره‌م تاکتیکیکی سافیلکانه‌ی هوشی مندالیم بوو به‌رانبه‌ر
فروقیلی (پاره‌که‌ت بوو به خه‌لووز). چه‌ند مانگیکی پی چوو،
جاریکیان به‌ری که‌وت له کردنه‌وه‌ی ده‌رگه‌ی ئه‌وه ژوورده‌دا که
کلپلیان له کیلونه‌ک‌هی بادا زرینگه‌ی روپیه‌کان هات، ئیتر
بزماری که‌یان کیلونه‌که‌یان کیشاوه‌وو پاره‌که‌یان لی ده‌ره‌یناوه.

چاک بوو پاره‌که هه‌ر به پاشماوه‌ی جه‌ژنانه حساب کراو بوو
به‌هی یا عه‌مه‌تی دایانم.

له‌نموونه‌ی (به‌پیش ته‌منه‌ی که‌وتنه‌وه) رووداوی ته‌مه‌نیکی
ساواتری خۆمم به‌بیر دیت‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر دواتر به‌گیرانه‌وه له
میشکم چه‌نسب نه‌بوویا به‌له‌وانه نه‌بوو فکرم بوی به‌چینه‌وه:
شه‌ویکیان له شه‌وانی زستان مه‌جلیسی باوکم قه‌له‌بالغ بوو به
ئه‌هلی گه‌ره‌ک و به‌ده‌سته‌و دایه‌ری جه‌میل ئاغای حه‌ویزی که
ئه‌وسا قایمقامی کزیه‌وه له پیاوه هه‌ره به‌رچاوه‌کانی بوو. یه‌کیک له
وانه‌ی خه‌مه‌تی باوکیمان ده‌کرد منی له باوه‌ش کردو برده‌می بو
مه‌جلیسه‌که: ئه‌وسا من پی‌ره‌وه‌که بووم. که کابرا برده‌مه
ژووره‌وه، هه‌ر له ده‌رگه ئاودیه‌ی مه‌جلیسه‌که بووم ده‌ستی
راسته‌م بۆلای لاجانگم بردو به‌زمانی ساوایانه‌م سه‌لامم کردو

گوتم (سهلا عهكوم). ئو خهلقه تېكرايان بوم بهرز بوونهوهو
جهوايى سهلاممبان داوه. باوكم وهرى گرتم و له تهنشت
خويهوه بهلاى جهميل ئاغاهوى دانام، لهوه بهولاهو چى ديكه
ئو شهوم به بيردا نايهتوه. دواتر كه هوشم به شتان شكا فكرم
لهوه دهكردهوه، چونچونى راست بوونهوى ئو ههموو خهلقه
بهو دنگه بووره ههنگيهى يهك نهواى سهلام دانوهويانهوه نهى
شلهژاندم:

لهبهر چاوساواى ئو دمهدها قهلهبالغى ژورورهكه وهك
دارستانى چر بوو. بهلى دهزانم مالمان ههميشه قهلهبالغى و
هاموشوكهري پيوه ديار بوو، تهميش تا رادهيهك راي هينابوم به
ديتى ئاپورهى خهلق، بهلام بارى ئو دمهسى كه سهلامهكهم
كردو بوم راست بوونهوه وهك بارى كه سينك ديتيه بهر
چاوم كه يهكهم جار له سهرشانو بهرامبهر ئاپورهو جهماور رادهوه
ستى لهگهله تىبىنى ئهوهدا كه من پيشتر بهتوما نهبووم بجمه
سهرشانو، ئو تهمنهشم نهبوو له ههلكهوتى ناكاودا وهكازى
ئيرادهو خوگيريم راست رابگرى.

له بهراوورد دا ههلكهوتىكى ديكه باس دهكهم مهبستى پتر
بى روون دهبيتوه له نهلهژانى ئو دمه گشتهى ساوايمدا:
سى چوار ساليك دواتر كه چووبومه پولى يهكهمى قوتابخانهى
سهرتاى، روزهيكيان ريزيان به ههسوو قوتاييان بهست له
ههيوانه دوورو دريژهكهى نهومي خوارهوى قوتابخانهكه بى
ئوهوى بزاندري مهبست لهوريز بهستنهدا چيه. له نكاو مدبرى
مهكتهب كه لهگهله ماموستاكان له شونىكى ديارو بهرچاو
وهستابون، بهدنگى بلند ناوى منى هينا كه بجم بولاى. زور
باش له بيرمه، ئاوازي ئو بانگ هيشته لهبهر گوتم شيرن نهوو
ههچهند نهم دهزانى لهبهرچى، چونكه لهوه دمهدها بهروالته
ههچم شك نه دهبرد لى بسلهميمهوه. له ههوهلهوه نهبزوتم
ههتا جارى دووم مدير به دنگيكى نهم و خوشهويستانهو به
دهستى بانگ هيشتى كردم بجمه لاي. شونى پراوهستانى
مدير ليمهوه نريك بوو منيش لهوه قهلهبالغيهدا كه ههموو چاونيك
تعامشاى منى دهكرد به دوو دليهوه ههنگاوى نارهزامه نديم بهروه

مدير ههلتا تا گهيشتمه بهر دهمى، ئهوسا كارتىكى چاپ كراوى
(ئافهريز) لى نووسراوى بهرز كردهوه لهگهله ههلدانهوهيهكى
دلسوزانهى رهووش و زهكاو نازانم چيم كارتكهى دامى و خوى
ماموستاكان، لهگهله ئهواندا ههسوو قوتايى وفهراش و ئهوهى
پراوهستابون كهوتنه چهپله ريزانىكى گرم و گور تا گهپرامهوه
شونى خوم.

زور چاك له بيرمه ئو چهپله ريزانه گهليك پتر بهروه شكو
لى نيشتن و ناشاراميهوى بردم لهچاوه دهمى جهواب دانوهكهى
(سهلاعه كوم) ساوايم، تهنانهت نهچوموهو بهارى ئاسايم
ههتا به پهله گهيشتمهوه شونى خوم له لايى قوتاييانى
پولهكهم و له زهقوزوى ههلهسته مهسرهحيهكهم رزگار بووم.
ئو ئافهريزه ههروا دهزانم به من درا، نهبيستوموه پيشتر
بهكس درابى، دواتريش كهسى ديكه وهرى نگرته، بى گومان
لهوهدا حورمهتى باوكم دهخلى ههبوو بهلام ده بى خويشم
شتيكم بوزهچاو كرابى دهنا ئهگر ههراختارانهى باوكيان لهوه
پاداشدا تى خونديبايهوه دهبوو پاداش به كورى جهميل ئاغاي
قايمقاميش بدرى. بهههمه حال ئهوه روزه من له تهمنندا
بچووكترينى قوتايى مهكتهب بووم و بهو ئافهريزهش
بهرچاوترينيان بووم.

لهو پروداوانهى دهيانگيرايهوه، كه جارى له ههموو شتيكدا
من تهمنى بيرهاتنهوه نهبووه، جاريكيان له هاويندا كهريمى
فتهاح بهگ بهخوى و نهوه دسواري چهكدارهوه ديتيه چناروك.
مالى ئيمه و مالى مامم لهگهله خزمانى خاوهن رهزو باغ بهخيريان
دههينن خزمهتىكى باشيان دهكهن. باوكم و مامم و (مهلا عزت
كورى مهلا حبيب) يش كه پياونكى بهرچاوى جهليزادان بوو
ههچ كاميكيان له چناروك نابن. كهريم بهگ له حكومهت
قاچاغ بووه ههروزه له جيگايهك و ههراشوه له نوايهك
بهسهرى بردووه، تهياره ئينگليزىش به دواى دا دهگهرا.

ترسى تهياره وههاى دهكرد كه دهبوو كهريم بهگ سبهينان بهر
له بهخوكهوتى تهياره بوسوراغ كردنى بگاته حهشارگه،
ئيسوارانىش دواى بهسهرچوونى وهختى فرينى تهياره بهرى

بکهوئی. ئەو پوژە لە چنارۆک بەر لە هەموو شتێک و لاغەکانیان لە نێو چۆم و نغوردی درەختدا شاردنەووە نەکا تەیارە بیانبینی، لەو شدا بەسەهوو نەچوو یون چونکە لەو پوژەدا چەند جارێک تەیارە بەسەر ئەو ناویدا تێپەری بوو دیارە لە کەریم بەگ و سوارەکانی دەگەرا. وەک دەیانگێرێتەوە کەریم بەگ پەشتاری مەردانەو حەیاکارانە بوو. نەبەشتوو بەردەستەکانی پرکێشی لە کەس بکەن، هەرکە دەگاتە شوینی لێ حەسانەوی بن سولوی پاشاو و لاغەکان حەشار دەدەن بە خەلقەکە دەلی، من کۆنە مریدی شیخ کەریمی⁽¹⁾ بەرزنجیم (کە تەکیە لە کۆبە بوو، بەر لە 20 سالیکی وەفاتی کردبوو). خەلقەکە پێی دەلێن فاتمەخانی خیزانی شیخ نووری نەووی شیخ کەریمەو ئیستا میوانداریت دەکا لەم چنارۆکە. فەتاح بەگ کە ئەمە دەزانی پتر دەکەوێتە حورمەتکاری و سلاو بوو فاتمە خان (مامۆزەم) دەنیری. وەک دەگێرنەووە منیان بە باوێش بوو لای برد بوو، گریا لە جیاتی باوکم بەخێرهاتنی دەکەم (هیچم لەو بەبیر نایەت) بەلام کاک مەجیدی مامە نوورەددین کە ئەوسا میرد مندالە بوو لای دادەنیشیت و هەموو حورمەتێکی لێ دەبینیت. وەها رێک دەکەوئی لە شوینیکەووە چەند و لاغێکی دۆست و ناسیاوان بە بارووە دەگەنە مالی مامم. چەند پیاویکی کەریم بەگ ئەو و لاغانە درەدەست دەکەن بە نیازی ئەووی کاتێک بەرێی بکەون کەلوپەلی خۆیانیان بار بکەن. کەریم بەگ بەمە نازانی.

پاش عەصر کە خەریکی رۆیشتن دەبن مالاوایی لە مامۆزەم دەکات و تەوازوعی بوو دەنوێنی، ئەویش پێی دەلێتەووە کە جەنابت وەها رادەنوێنی مریدی باپیرم بیت ئەدی بۆچی پیاوێکانت جەردەییان لێ دەکەن؟ ئنجا کەریم بەگ حیکایەتی ئەو و لاغانە دەبیسیت و بەتوندی لەو کەسانە قەلس دەبێ کە دەستدریژیان کردبوو.

دوای عوزر خوازێسەکی پیاوانە و لاغەکان دەگێرێتەووە بوو خاوەنەکانیان، ئیتر ملی رینگە دەگرن لە بناری شاخووە بەرەو لای هەیبەت سولتان کە لەوێوە بوو دیوی دەشتی کۆبی ئاوا بین و بچن لە قەیاغی دوکان بوو بەری سلیمانی بپەرنەووە. ئەم رووداو

لە هاوینی 1923 بوو.

لە نێو تەمومیزی بیرى مندالیم، وینەى کەسان و شتان و شوینان زۆلا جودا خویان دەنوینن لە وینەى دواتریان کە دەهاتە بەر هۆشی تەمەنى هەلکشواترم. هەووی دیمەنى چەشمەندازی چنارۆک کە لە تەختەى فاممدا نەخش بەستوو بوو وەهام دەهینتەووە یاد کە ئەو شوینانەى لە مالمەنەووە نزیکن ئەوسا دوورتر خویان نواندوو، شاخە دوورەکانیش چ حیساییکی تاییەتى دووری و نزیکیکیم بوو نەکردوون. وا پێی دەچێ لەو تەمەنەدا دووری و نزیکی هەر لەو مەودایانەدا حیساییان بوو کرابێ کە بەلای فکری ساوایمێوە خەلقیان دەگاتێ و لێی دینەووە. رەنگە هەرەو ک ئاسمان بەولای عەبارەى دووری و نزیکیەووە یەو شتیکە بەر پێوانەو کیشانە ناکەوئی، هەرەو هاش شاخەکانی پۆردەر و قەندیل و هۆوی و هۆوینسەرتی لەبەر چاری تەمەنى 3 - 4 سالیما نە دوور بوو بن نە نزیک. نەک هەر ئەمەندەو بەس: بە چاکی دیتەووە یادم، دیمەنى گشتی ئەو دنیایە لەبەر یەکرێ کیشرایەووی بێ سنوور کە دەهاتە بەر چەشمەندازی چنارۆک بۆم نەدەبوو دیمەنىکی سەرانسەرى بەسەر یەکەووی یەک پارچەى بێ بەرگەى بێ جمگە، بە پێچەوانەووە تا رادەبەک لە تابلوی سوربالیستی دەکرد کەوا هەر شوینەى وجودیکی سەر بە خوی هەبە، تا لەهەموو تابلۆکە نەگەیت لە تاک تاکی وینەى ئێرەو ئەوێ ناگەیت بایى ئەووی مەفهومییکی گشتی تابلۆکەت بوو روون بکاتەووە.

لەمەش پتر بینینی ئەنتیکەى تەمەنى ساوایی خۆم دیتەووە یاد: دیمەنى هەندى شوینی ئەوتو کە بەزۆری لە دەور و بەرى نزیکەدا بە سەریاندا دەکەوتم خوی دەسەپاند بەسەر ئەو شوینانەى کە لە نەدیودان وەیا نەدەهاتە بەر زەینم، ئیتر کە دواتر بیرم بویان دەچوو وام دەزانی گەلیک شوینی ئەم جیهانە بریتین لە درێژە کیشانی شوینە بەرچاوو ئاشناکان. ئەم (چاو ئالۆزی - یان زەین ئالۆزی) یەم لە چنارۆک بوو دەرەخسا کە چەشمەندازی بەرەو پێشەووە بەرەو راستەو بەرەو چەپە دووری دەخویندەووە، هەرچی دیمەنى شار بوو خێرا بە خێرا دەخزایە ناو قەپیلکی

جرنه سکی چوار دیواری هه وشه و سه ربان و کولانه، مه تلی دوری و نزیکی لی پیدا نه ده بوو. من نازانم مندالی دیکه ی وه کوو خوم چ خه یالی وه هایان به دلدا هاتوو له نمونه ی نهوی نیره دا باسی ده کم یان، چونکه هه رگیزه پرسیاری نه وتویم له هیچ هاوړنه کم نه کردوو، رهنگ بوو نه گه ر پرسیش بکم وه لام ورنه گرمه وه، یه کم جاریشه وا له نووسینه دا باسی وړینه ی (چاو سوورکی؟) مندالیم ده کم، بیشتر تم گریانه م بو که س نه کردوته وه.

هه له بیرمه سالیکیان، که جاری زور مندال بووم، دوی به سهر چوونی کزی هاوین مالمان له چناروکوه گه رایه وه بو کوی، وینه ی پچر پچر له چناروک یاد ده کردوه. وام ده هاته وه بیر که خوله پوته ی لاپالی روظاوی نه وگرده ی که پیره کانی هوبه ی گه ره که مالی مه لازدانی به سه ره وه بوو، نا نه و خوله پوته یه به هه موو لایه کی گرده که دا تا دامنه ی ده کشاو که سیکه ییه وی ده توانی به تاره زوی خوی (خوله خلیسکی - خشخشوکی) لی بکات. که هاوینی دواتر چوینه وه چناروک خوله پوته کم نه دیت تومه ز جاری خاکه که رین هاتوچوو پی خوستی لی نه کرابوو. به ره به ره خوله پوت پیدا بوو به لام له روو پیونکی به رته سکدا که صه دیه کی نه و مه و دایه شی تی نه ده بوو من به ته مای بووم. نه و هاوینه یان له وه نده وه ستام که خوله پوتی سالی پینشو و ده رنه که وت به لام ساله و سال به هوی ده رنه که وتنه وه ی خوله پوته ثقیلمگیره که بوم روون بووه که من کاتی خوی له بهر مندالیم و کم فامیم به سه هوودا چوو بووم، زوریشی برد تا سه هووی مندالی له و تهرزه بارانه دا بوم بیته نه نجامیکی ناسایی نه که ریکه وت له زهینی ساوادا له و رووه وه که خه ریک بوونی میشکی ساوا به دیمه نی نزیکه وه به به ریه وه هه یه له دیمه نه که زیاد بکات و به سه ریه وه بنی تومه ز عیاره ی پیوانه ی زهینه که بچووکه، وه که نه وه ی که قوماش به میلیمه تر بیویت درهنگ لی ده بیته وه له قیاسدا قوماشه که دریز تر خوده نوینی له حقیقه تی خوی.

به داخه وه له صه دی نه وه دی خه یال و خوولیاو لیکدانه وه ی

مندالی ده سه رینه وه له بیر ده چینه وه چونکه تیمکان نیه تومار بکری. که مروف ده شگاته ته مه نی هوش کرانه وه ده سه لاتی نووسین له صه ده هزاری یه کیکی نه کی تومار کردنی خه یالاتی کون و هی ده می نووسینه که ی به نه ستوه ناگری هه نه بی له بهر نه وه ی که بایه خی پی نادات و به مانده و بوونیکی پی سوودی داده نیت که چی به عه که سه وه، نه قش به ستوو کردنی خوولیا ی هه ته مه نیک بی وه که تاشینی په یکه ره که بوونه وه ریک نه مر ده کات.

نیمه به تیکرایی کوری دینی و پارو نه وه نده سالی رابوردووین نه که له بهر نه وه ی که به عزم و ئیراده ی خو به بیر هاتنه وه رچه ی ره وتمان له روزگار به ستوو وه به ئاریدانه وه وینه خومان له هه موو قوناغه به سه رچوو که ناماندا ده بینین، ته نانه ت من خوم نه وه نده قوتوغرافه شم نه کیشاوه به شینه یه کی ریک ده سال ده سالی ته مه نم بنوین: نیمه له رابوردوویمان نه و دیمه نانه مان به بیردا دینه وه که به خیری خویان و ریکه وت نه سراونه ته وه. چند عزم ده کرد له م تابلویه ی بیره وه ی ساوا ایمدا، وه کوو وینه گر هه موو تابلوکم به بیره اتنه وه ی سه ره له بهر ره ناگوی بکر دایه نه که وه کوو تا که رایه لی جالجالوکه وینه ی پچر پچر ژبانم به خستنه بهر تیشکی لی وردیوونه وه نه ختیک گهش بیته وه. به هه مه حال خونه ره ده بی له گه لمدال بال قول بیت و نه کی لی بیستم هه لگریت، خو نه وه ی راستی بی کردنه وه ی رووپه ره ی ژبان ی هه که سینک بیت به رو به ره می له وه تیسه ر ناکات که بخویند رینه وه و بیسترنیت: نه خوراک نه پو شاک نه نوای حه وانه وه نه سامان و دارایی نه زانینی زانستی و نه ده بی و هونه ری، هه چیان له و سه رگورشته یه ی گه شتی ژبان وه به سه ره که سدا ناباری ته نانه ت به ته مانیم، هه تا بوم بکری، په ندو ناموزگاریش له په نا بیره وه ریدا به خونه ره بفروشم. به لام نا لیره دا خه به ریکی میراتی خانه واده یی خوی ره پیش ده کات پیوه ندی به بیره اتنه وه ی ته مه نی ساوا یی یه وه هه یه، نه ختیکیش په ندا میزه:

بایسری بایسرم، مه لا عه بدولسلا ی (واثق بالله) کوری مه لا عه بدورره حمسانی کاکلی جه لی سی حاله تی شیره خوری خوی

بیرهاتوتهوه که پیوهیانوه ناراحت بووه: یه کیکیان ئهوه بووه، له کاتی پاشمل شووشتی ساوادا سهری ساواکه دهکهوئته تنگزه ی نیوان بن ههنگل و بان و قهبرغهی دایکی و تیندا ههناسه سوارو خهفهخان دهبی. دووه میان ئهوه بووه که بهسهر ناگروه ئهه دهست و ئهوه دهستیان پی کردوو زور ترساوه. سییه میان ئهوه بووه متوموری و نوشته یان له پاشه سهری کوزچکه ی دروو و له سهر پستی لانک ئهوه زوق و به قانه ی له سهری چه قیوون، چه ندینکی گریاوه له سهر ئیشی سهری دایکی مه مکی له زاری ناوه و لایه لایه ی بو کردوو و ژیر نه بوئوه. . ناموزگاری دایکان دهکات که منداله کانیان له نازارو ترسی ئه ولوی بیاریزن.

له ریی گیرانه وهوه ده زانم کاتیک و بستویان له شیرم بکه نهوه به پی عادهت ده زمانی تال و سویریان هینا بو له گو مه مکی دایانم یاعصمت بدن تاکو مه مکه کم له بهر چاو بکه ویت. وایی ده چی ئوگرم به دایانمه وه وه هابوو پاش ته مهنی دوو سالیش هه مه مکی مشتوو هه چه ند شیریشی زور کم بو بو بوئه بووه ته مهنی ئه وه مه هبوه مه بهستیان تی بگم ئیتر پیم گو تیبوون ده زمانی تی مه دن مه مکی نامزم ئه ممالیم گهرین هه لای ئه و بنووم. به مه مه سلئه تیمان کردبوو.

ئه وه دیمه نه پچر پچرانه ی بیره وه ری مندالیم که دینه وه بهر هوش و گو شی ئیستا که م هیندیکیان چشتی ئه وتون له کزی خویاندا سالانه روویان ده دا وهك: گو زه ی مال بو چناروک، مشتاغ را کردن، کار دروستایی به مه زان، خرپو جویانی قاوورمه و گیپه ی دابهسته، چه لتووک کوتان، ئاماده کردنی ماله وه بوژیانی زستانه، کاروانه داری دوستی لادی پی له کزی پاییزدا، هه نار تریی جملی و نازنین و سناوه له کزی خوی دا. . هتد. . هتد. که فیلمی ئه وه دیمه نانه له زهینی خومدا ده ده مه بهر یاد کردنه وه وه به روونی ده بینم وینه یان له ته مهنی مندالیمه وه بو ته مهنی هوش کرانه وه مه له یه کدی جودان. به نموونه، له بهر تیشکی کزی فامی مندالیمدا ئه وه کوتکانه ی که ئالفه ی پیاوان به نزه کی سینگیانوه له کومه لی چه لتوویان راده کیشا کارینکی مه ته لاری ته ماوی بوو به ند بوو به وه ده مه ی هه لسوکه وته که ی تیدا

ده کراو گه پ و گو بهندی تی ده خزا و چاپه ی به ده مه وه ده خورایه وه له میشکمدان نه ده چوو بو برنج سهی کردن و چیشته لیمان وه یا برنج فروشتن و به دیاری هه ناردن. ده زمانی کورتک له چه لتووک ده دن به لام پیم سهیر نه بوو ئه گه ره له جیاتی چه لتووک له گل و بهردیان را کیشایایه. . ده مدیت یه کیک به سیکار ده وه دیت (دواتر زانیم پی ده لئین قه سابه) دابهسته کان سهر ده بریت و کیشه ی گیپه و قاوورمه ی به دوادا دیت به لام ئه گه ره له جیاتی سهر برینان به پیش خوی دایان و برد بانی بو هه ر کویه ک بیت فره قیکی ئه و توی نه ده کرد به لامه وه. ده زمانی دابهسته کان پیوهندی به مالمانه وه هه یه به لام خاوه نایه تی ئیمه پیانه وه هینده ی خاوه نایه تی خوم به په په جانه که مه وه نه بوو [په په جانه: جوریکه له پیلاوی ساوایان]. ههروه ها که له چناروک ده مدیت ئه و خه لقه کتوپر رۆژیکیان ده که ونه خویان و شوینی مشتاغ رۆنان پاک و هه موار ده که ن، به که رو قه لتاره تری رهش له رهزه کانه وه ده هین و هیشوو هیشوو رای ده خه ن، ده زمانی ئه و تریه ده بیته میوز به لام ئه گه ره له جیاتی رۆنانی پی شیلیانت بکر دایه وه یا به م لاو لا دا فریسان دابایه کارینک ده بوو، بو بهر زه مینی مندالیم، برای رۆنانه که بیت: ههستم نه ده کرد به (حتمیه) ی هاتوباتی مشتاغ رۆنان و میوز هه لگرتنه وه. ئه ممالیم ئه گه ره شه ویکیان یه کیک له ئه هلی ماله وه شوینی نووستی گو زریایه ئه و جی گو رکیه قالی هه مواری له قه ناعه تمدا په یدا نه ده کرد.

به شیک دیکه ی ئه وه دیمه نانه هی هه لکه وت و ریکه وته که کزو جه م و ده می بو نیسه یان هی شتی به رده وامه که نه کز نه هه لکه وتی تیدا نیه - له نموونه ی هه لکه وت: سه فهر، سه یران، شایی، شین، شه ره چه په لۆک، برووسکه و ره هیل، داوه ت. . هتد.

نموونه ی شتی به رده وام که له خه یالی مندالیمدا شوینی هه بی: که سانی بهرچاو، هاو ته مه نه کانم، شوینی گه مه لی کردن، مال و ده ربوونه و گه ره ک، ولاغی جوان، پشیله ی دهسته مو، دره ختی ریک، خانووی بهرز.

تیکرای ئه وه دیمه نانه که هه ر بایی فامی مندال واتای دیاریان

له میښکمد زړه پرنګی دده دایه وه، تهخته یه کی (وشه ی پیکدا تپه ریو - کلمات مقطاعة) له بیرى مندالیمدا دروست ده کښ، هیندى وشه ی زور شیرن و هیندی کیشی زور و کم، تالڼ، شیرنایى و تالایشیان چندیکى هه بوو بیت له عیاره ی فامی مندالیمدا که له ریژیان ده کرد، واته پتر له وهی هه بوون ده هاتنه بهر هه ستى ساواييم، نهك له بهر نه وهی هه لکه و ته کان زل بوون به لک وو له بهر بچ ووکى پورگی دهر وونى ساوام.

له وشه خوشه کانی نه و تهخته یه، بو ته مهنى هره زووی بیرگردنه وه، (سیران) بوو تنجا چ له به هاراند بهر له پشکووتى درخت و چ له سه ره تاي هاویندا که ده بوه کزی پیگه یشتنى فه ریکه سیرو تووی هه مه جوز. که ساوا بووم سهیرانم به ند بوو به نه هلی مال هوه چونکه له و ته مهنه دا من و هاوړیکانم توانای سهیرانى تايه تی خو مانمان نه بوو. مالی نیمه و مالی مامه نووره ددینم له به هاردا په ک دوو جار ان ده چوون بو سهر چا ک یان ده ماناو، وه هاش ده بوو له گه ل خزمی دیکه دا به کومه لى گه وره تره وه نه و سهیران نه یان ده کرد به تا قمی رابواردنى روژیکى سهر له به ره وه: ولاغ بو سواری و بار لى نان به هی خو مان و هی خوازرایه وه با یی پیوست، بگره له پیوستیش پتر، ناماده ده کران و دواى بهر چایه یه کی به په له و زوو له سبهینه دا تیکرمان، جگه له باوکم و مامم و یا فه خره ی پووری گه وره و په ک دوو به رده ست، به ره و شوینى سهیرانه که ده چوون، ژن و مندال و پیای لى هاتوو به سواری و هیندی کیش به پیان. نه و ریڼگایه، با یی رویشتنى سه عاتیک و دوو سه عات بوايه به چه پله ریزان ونوکتسه و پلار تیک گرتن و تریق و هوړو گه شان هوه ده پیچرایه وه بو سهر ژوانى مه به ست. من به پنی بریاری ساواييم له کوښى دایانم به سهر ولاغ هوه یان به باوه شى پیایوکه وه وه کوو قه پووچکه ی ناو له گه ل شه پولى نه و که یف و زوقه سهراو ده بووم. هه ندى کيان که جارى له ته مهنى پیش مه کته بمدا بووم، بهر له وهی بچین بو چنارو ک، به قه له بالغى و هاتوباته وه سهردانیکى چاکی (په لکانه) مان کرد. مالی نیمه و مالی مامم و مالی (خاله صدر) کورى شیخ که ریم (خالى

مامم بوو) له گه ل چند نافرته تیکى به سالدا چووی که به عاده ت ده که ونه بهر حیسابى دل راگرتن و خاترانه، دواى بهر چایى یه کی زوو، لى سوار بوون و به دوو سه عات و نیو گه یشتینه سهر چا که وه، له ژیر دار توویه کی به سهر کانیانوکه وه روا بوو بنگه مان دانا. وه ها رویشتبوو که نه و کانیه، به اصطلاح، بى بنه واته که سیکى بچینه ناویه وه پنی ناگاته زه وى نه گه ر مه له نه زاننى ده خنکیت. مندالیکى له نیمه بال خوشتر، حویز ناو،⁽²⁾ کورى نافرته تیکى سهر به مالی خاله صدر مان له گه لندا بوو نازایى خو ی تا قى کرده وه به وده دا جولانه به سهر کانیه که دا بکات و ترسى خنکان نه یوه ستینى. ده ستى گه یانده لکه و ویک و خو ی بو شل کردو به ده نگی بهر ز تى هه لکرد: حیلاننى جولاننى. . . جارى به ته واری سه ریکيان به سهر کانیه که وه جولانه ی نه کرد بوو لکه تووی هه رام قرچمى کردو شکاو هه ونیز شلپه ی له ناوی کانیه که هینا. دایکى زیراندی و خه لقه که ش سه غلته بوون له ترسى ژیراو بوونى له و کانیه بى بنه دا، که چى هه ونیز به سه لامه تى له کانیه که دا چه قى و هه ر هه تا هه وراز که مهنى له ناودا بوو. تومز کانی فیلباز به هیچه نه و ناوبانگه ی بو خو ی داسه پانده بوو. ترسى خنکانه که بوو به پیکه نینیک و تویقو هوړیک نه و سه رى ديار نه بى. نه و هه ونیزه باوکى نه مابوو، له جیرانه تى مالی خاله صدر به خو ی و دایکیه وه، له چاو وه زعى بى باوکى، ژیانیکى خوشکه ل ه ی راده بواردو به زوریش له هاموشزى خزمانه دا هاو به شى ده بوو له گه مه و گه پى هاو ته مهنه کانی خو ی له به ره ی نیمه و مالی خاله صدر. نه و روژه له و جولانه مه ترسى لى کراوه دا مه به سى خو هه لدا نه وه بوو به سهر فه تحى (شیر برام) و فاتیحى خاله صدر که هاو ته مهنى بوون.

په لکانه بریتیه له و کانیاهو قه برستانیکى لیه ی نریکه. وه ها رویشتووه که پیای چاکیک له و قه برستانه نیژراوه، گویا ناوی کانیه که ش ده ماناوه. له ماوه یه کی که مدا دینى (ناصر اغا) هه یه که هی مالی شیخ که ریم بوو، نه و سا به شیکى هی خاله صدر بوو، دواتر به کریسنه وه هه سووی بوو به هى نه و. له و جوز

سهرانسانه دا ئو دئيه ليمانوه نزيك بايه يارمەتى دەداين لە ھەر شتيكى پيوست بايه، لە ماست و دو دريغيان نه دەکرد، دەھاتن دەبوو گيسك دەيا بەرخيان بە ديارى بو دەھينان ھەرچەند لەلاين خوارنەو بە کاردروستايى تەواو ھو دەچوونە ئو شونانە. خەلقانە کەش ئو رۆژە پیمانەو دەگەشانەو ھەر نەبى لەبەر ئەو ھى کہ ھەليک دەبوو دەقى ژيانى يەکنەوايانى تيدا بشکينن و لەنزيکەو سەر بەجورى ژيانى شارستاندا بگرن. ھەميشە ئاڤرەتى لادى ھەزى کردوو خشل و پوڤشاکى ئاڤرەتى شارستان بيبينت بە بژن و بالاي ئاڤرەتە کەو. زور بە سەيرى مندالەکانيان ناموئى يان لى دەکردين: ھەر دەتگوت ئيمەيان بە دانىشتووى جيهانئىكى نائاشنا بەوان حيساب دەکرد، تەنانەت کەم گەبى مندالى لادى ھەبە بەھى مندالى شارستان بچى، لەو ھەشدا جوداوازى شارستان و لادى کارىگەر بوو نەك ھى چينايەتى چونکە بو مندالى لادى ھەموو مندالى شارستان بيگانە بوون بە دەولەمەندو ھەزارىو، لە شارىشدا مندال ھەزار بايه يان دەولەمەند بەبە کەو ياريان دەکرد.

لە کۆبەو کە بتروانى بەلکانەو ناصر اغا روت دەکەوتە رووکارى دەربەندى بازيان واتە لە نيوان باشوورو رۆژھەلاتى کويى کەوتوون.

جارى وھا دەبوو لە سەرھەتاي ھاویندا لە کۆبەو، يان لە مانگى ئاب لە چنارۆکەو دەچوون بو کانى گەرمە کەى مەشور بە (ھەمام جەلى). بو خەلقى ناوچەى کويى بە ئاھەنگى ئو ناوھە دەگوترا ھەمام عەلى و ھەمام جەلى. مەبەس لە ھەمام عەلى کانى گەرمە کەى (ھمام العليل) نزيك مووسلە، کەم کەسبش دەيزانى ھەمام عەلى قوت کراوى (ھمام العليل). کانياوى (ھەمام جەلى) لە دوو کيلۆمەترى دنى جەلى بەسەر رووبارى (باسەلم) و لە دامەنى کلکەى جياى ئاوەگرد بەلای چنارۆکەو ھەلکەوتوو.

جیگەى ھەلقولینى کانى گەرمە کە بە رۆخى رووبارە کەو بوو، ھەر سالە کەلەكى مەحکەمى ئاوەدەلاندوويان بە دەورى کانى کەو ھەلەنا تاكوو ئاوى رووبارى تیکەل نەبى و ساردى

نەکاتەو. ھەلبەت کەلەك لە خوۆھ ھەلئاندرى و ئاوى ما گەرم بە خوړايى ليکدى جودا ناکرئتەو.

دەبوو يە کيک ئەم کارە بە ئەستوى خوڤەو بگرن. دەمانەدا کە من بو بېرەو ھەريان دەچمەو خزميکى جەلەتە حاجى کورى مەلا عارف، سەروپەرى کانى ھەلئان رنيک خستى شونى ژنان و پياوانى ئەنجام دەدا لە پادش مزەبە کى بى ئەرکى بو دەچوو لەو کەسانەى دەھاتە گەراوان و ئاوى گەرمى ھەمام جەلى (نەختيکى دیکە بە گەراوان ديت). من ئەو مامە حاجيەى مەلا عارفم چاک بە ديت. چ لەو سەفەرەنەى جەلى و ھەمام جەلى ئيمە بيت و ج سەردانى ئو بو چنارۆک و کۆبە بيت گەليک جارن ديتوو گويم لى بوو. مەلا عارفى باوکى، کە ئەوسا پيرترين کەس جەلى زادان بوو، بە حال و وئەسەبە کى تارمايى رەنگى لى دەکەمەو ئەویش لە رنى بيستەو بەيئىكى مەودا دريژى لە باپيرم، بە دوا ئەویشدا لەگەل باوکم رابواردوو ھەر لە ئەوانيش وەك ئەندامىكى خيزان بەسەرى بردوو. خەبەرەتى مەلا عارفە لەگەلئىک باردا باس دەکرا تەنانەت باوکم گەليک تيفەى لى دەگيرايەو، يە کيک لەوان ئەو بوو دەبگم رەمەزانىکيان کەوا تازە دەھات بەکەوتە گەرمای ھاوین، مەلا عارف، دەمو عەسرىک لای باوکم لە قوولايى دنا ھەناسەبە کى ھەسەرەتەو مەندى ھەلئە کيشيت. باوکم دەپرسى ئو ھەموو ھەسەرەتەى بۆچى بوو؟ ديسان بە دەم ھەلئە ھەلکيشانەو دەلى خوژى نە دەمردم ھەتا فتارىکى بە ئارەزو دلى خووم کردبايەو.

باوکم بى دەلى، مەلا عارف تو ئارەزوو کەت بلى، مەر بى مادەم لە توانامدا بى فتارەت بو ساز دەدەم دا بزانم لەچى دەکەيت. ئەویش پر بە دل و بى مەبەستى گەپ بيکەنين دەلى: تەرۆزبە کى پير پير، دۆبە کى ترش ترش نانئىكى رشاوى بو بيستەو ھەوير. ئەمەى گووتو وسکت بو باوکم بە ديار ژمردنى خوار دەمەنى دیکەو گوئى رادەگرئى بەلا ھىچى دیکەى بە دوا دا نايەت. دەزانى ئەمەبە ئارەزوو کەى

ئەوېش پىي دەلتىتەو: مەلا سېنەنى دواى عصر دەنېرم لاي بەقالەكان كام تەرۆزى لەبەر زىدە پىرى حەيوانىش ناي خوات ئەوت بۆ بەينىن. ھەر لە دوا رۆژ ھەلاتىشەو دەوى مالىكەى خومات بۆ لەبەر ھەتاو دادەنېين ھەتا وەكوو زەھرى ھەلاھىل ترش ھەلدەگەرى، نانىشت بۆ لە ئاوى گەرم ھەلکېش بە ئارەزۆى خوت نەرم بېتەو، ئەمما ئەگەر لە نەوسان وەزگېش بەدى نابى لەو بەو لاو ھىچت بچىتە ھەناو، خوتۆمنت توفاند بەو ھەناسە دووگە لاويەت، لام وابوو داواى زلايەى بەغدام لى دەكەيت. ئىوارەى رۆزى دووم مەلا عارف فتارى بە تەرۆزى پىرو دەوى ترشاوو نانى ھەوېراوى کردەو بەو جۆرەى كە تامەزرۆى خوراکى بەھەشت لى تىر نابى. كە گەدى لەو فتارە پىر کرد شايدەيەكى بە دلئى ھىناووو گوتبوى ئنجا مردن حەقەو ناحق نىيە.

نەوې مەلا عارف، كورې حاجى، مەحمود ناو دواى مەرگى باوكى بە زۆرى لاي تىمە، بەتايەتېش لاي مامم لە كوئەو چنارۆك بەسەزى دەبرد. دواتر بوو بە خاوەن ژن و مال. واپزانم ئىستا لە ھەولېر نىشتەجى بوو مندالىشى پى گەياندوون. لە دەست خۆمدا نىيە چەندىكى بە (جەلى) يەو خەرىك بم لى تىر نابم.

لەلايەكەو ەرىشەى وجودم لە كۆنەو بەوئەو بەستراوئەو، لەلايەكى دىكەشەو پىوئەندىم پىئەو لە ساواى و مندالىمدا بەھىز بوو، لىرەشدا بە سەرھاتى ئەو رۆزگارنەم دەگىرەمەو كە بەشىكىان بەجەلى و حەمام جەلى و (گەراوان) و خزمانى جەليەو بەستراوئەو.

ئەو ناو ەئوى مەعدەنى زۆر ھەبوو. جگە لە ئاوە گەرمەكە كە ناوى (حەمام جەلى) لى وەرگىراو ەئوى دىكەى ھەبوو پىيان دەگوت عەنكفريت.

دىارە مەبەست (عين كبريت) ە كە دەماودەم زاراوئەكە لە عەرەبىيەو گۆزبانى بەسەردا ھاتووە. ئەو ئاوەيان يەكجار زۆرتەر بوو لە ئاوە گەرمەكە وەك لە بىرمە ئاشگىر دەبوو، ئەوېش بە رۆخى رېووبارەكەو، بەلام لە بەرى لاي چنارۆك نەك جەلى،

بەر لەوې لە زارى گەلىكەو بەرەو دىرى جەلى دەرىت، بەرەنگىكى شىنى سېت و بەكەفوكولەو ھەلدەقولى و خەلق بە نيازى چاك بوونەو لە دەردى بادارى تىدا دەمانەو. نەختىك لە رويبارەكەو بىنارى شاخەكە ترازابايت بەرەو چنارۆك دەگەيشتە شوئىنك پىيان دەگوت (گەراوان) لە دوورايى نىو كىلومەترىكەو، بەلكوو زياترېش بىنى دەھات. ئاوى ئەو شوئە بو دەردى پىسكى و گولى چاك بوو. وشەى (گەپ) وەك بزائم لە فارسىدا بە واتاى كەچەل دىت بەو پىيە (گەراو) دەبى بە ئاويك بگوترى بۆ كەچەلى دەرمان بىت.

مناسى جىگەىە بلېم وشەى (پىسك) ېش لە كوردىدا بۆ رىشەيەك دەچىتەو لە بنەرەتدا پىوئەندى بە (پىسى) يەو نىيە. وەك لە لاپەرە 113ى كىتېى (فرھنگ ايران باستان) لە نووسىنى بوو داود باس دەكات، وشەى (پەيس) لە ئافىستادا بە واتاى نەخشاندن ھاتووە. پىشگىرى (نى ni) بەواتاى (دا - وەك داھاتن، داگرتن) ە ھاتۆتە سەر و لە دەورانى ھەخامەنشيان بۆتە (نىشتن) بەواتاى (نووسىن) كە ئەگەر بە وردى لىك بىرئەو (دانەخشىن) دەگىرئەو، نەخشەكەش كە بو نووسىن بىردراوئەو لەو ەو يە كە نووسىن خۆى بىرئىيە لە پىنوكى رەش و سې، ئىتر بۆ (بەلەك) ېش بىردراوئەو.

بەو پىيە وشەى (پىسك) لە ئەسلىدا بەواتاى (بەلەك) ھاتووە. بە ھەمە حال ئەو ئاوەى گەراوان حەقى بەسەر زمانەوانى و مېژووو ە نەماو ئىستاكە بۆ گولى و پىسكى خۆى لەبار کردووە، ئەو قورەى لەو گەراو پەيدا دەبى وەكوو خمى شىن خۆ دەنوئى. بەلاى چنارۆكەو بىت دەگەتە محالىك پى دەلېن (شىنكان) سەرلەبەرى بىرئىيە لە گردى شىنكال، ھەر دەلئى كومەلى خۆلەمىشى دارى سووتەمەنن. بى گومان مادەيەك لەو خاكەدا ھەيە وەھای شىن دەكات و لەولاترېش ئاوەكاتە (گەراو). حەيفە شوئىنى وەھا ناياب دەستى شارستانەتى و پىشە سازى و ئاوەدان كردنەوې نەگاتى.

دىمەنى ئەو گەلىيەى ئاوى رېووبارى باسەلمى پىدا دىت بەرەو حەمام جەلى و رېووەو بىتوئىن و دوكان، بۆ ئەو تەمەنى نىوان

ساوايي و منداليم، زور سهرنجراکيش بوو. بهر له وهی چه کی ناگردار زور بلاو بی شاخه که پلینگ هه بوو. هر له بیرمه لهو سه فراهی که تمه نم گه یشتبووه پلهی هوش کرانه وه، ترسیکی پلینگ له گه لمدا ده ژیا تاکوو بهر وه مال لی دورور ده که وتینه وه، ترسه که ش به نه ساس له وه وه ده هات که ده نگو باسی پاره پلینگ لهو شاخه به سهر زارانه وه بوو، که ساتیش هه بوون له دانیش توانی لهو ناوچه به ناویان له پاره پلینگ ده رکرد بوو. له وهی راستی بی، شاخه که ش لهم بهر وه بهری روویاره که ی باسه لم، بو بهر زهینی له وسای مندالیم، ده هسه تیکی ده خسته لیکدانه وهی خوختوخته تیگه پاره چونکه تا لهو ده مه هیچ شاخیکی وه ها چرو نغوردو سهخت و به تهراش و تاویل بهردم نه دیتبوو: به چاکی دینه وه بیرم، که له دیمه نه که راده مام ده تگوت لهم بهر وه گه لیه که رازو نیازیکی نیوان خویمان به خاموشی له یه کدی ده گه یه نن، تارمایی پلینگیش له ناو توژدا وه کوو ته له تراوه ته وه بو لهو که سهی بی باکانه له ناوه دانی دورور بکه وتیه وه.

چهندی له همم جهلی مابانه وه هه میسه خزمانی جهلی به دورمانه وه ده بوون و له خزمهت و به فریاکه وتن درغیان نه ده کرد. بهر له چونمان که پرو ساباتمان له همم جهلی بو ساز ده درا، شهوانه پیاری تیشکچیسان لامان ده مانه وه له گه ل جهماعه تی خویمان هه تا سبهینه ناگادارمان ده بوون، چهنده جارایش سهرمان له گوندی جهلی ده داو خزمانمان به سهر ده کرده وه به تاییه تی تیمه مندال که خزمان به گه ران پتر ده کرد تا خو له تاو هه لکیشان. لهو ده مه له نیو خزمانی جهلی ریش سپیه تی به (ناموزا محمدی خوالی خوش بوی رهوا دیتا بوو. لهم پیاره له چاو هاو مه سه له کانی خوی زیده بهر چاوو زوریش ریز لی گیراو بوو. لکن جهلی زادهی کویه وه له که ی ناموزا محمدی برا گه وره بوو له مه لا عه بدوللای کاکي جهلی (باوکی مه لا عه بدوپره حماني⁽³⁾ کاکي جهلی) ده گه نه وه یه ک باوکم تا بللی ناموزا محمدی خوش ده ویست و ریزی لی ده ناو دللی بوی ده کرایه وه، منیش لهو مندالیه مدها دلیم بوی ده چوو. ده مدیت لهو خزمانه ی جهلی و که سانی لهو ناوه ی ده هاتنه لای

باوکم ته نه ها ناموزا محمد یه کسه ر داده نیشت لهوانی دیکه خوگیریان ده کرد هه تا باوکم ته کلینی دانیشتی ده کردن. لهم دابهش شتیک نه بوو باوکم به سهر خه لقه که ی دا سه پاندی: له خووه خه لقه که وه هایان لی خوش ده هات دوی ئیزی لهو لای دانیشن.

له نمونه ی لهو ریزو شکویه، نه مدیت له هیچ کویه کاکه حسین و کاکه همه له مه جلیسی سید له حمده ی خانه قای باوکیان دانیشن: هه میسه له جزورر باوکیان وه ک درهخت به سهر پیانه وه ده چه قین.

لهو ساله ی که باوکم چوو بو لای جهلی، پیوهندی به سه فراه عاده تیه کانی سالانه ی مالی تیمه و مالی مامه وه نه بوو: چشتیک پرووی دابوو، که ئیستا که نازانم چی بووه، هه لی ریک خست بو باوکم که سهر دانیکی لهو ناوه بکات، زور له میژیش بوو چهزی ده کرد زیاره تی گوری بایره گه وره مان کاکي جهلی و دیده نی خزمانیش بکات. هاتوباتی لهو سهر دانه چ خزمانیه تی نه بوو له گه ل سه فراهی تیمه: لهو چهنده روزه نا ده که باوکم لهو ناوه مایه وه خه لقی ناوچه که تیکرایان هاتنه به خیر هینانی، خوا هه لئاگری خزمانی جهلیش به گه وره و کچکه یانه وه، کوردی گوته نی، خویمان شه هید کرد له خزمه تی میوانان. له بیرمه، لهو هاوینه میگه لی کومه لیک له مه ردارانی دزه یی هاتبوون بو پاوانه کانی ناوچه ی جهلی و سناوه لهو ده ورو به ره. خاوهن میگه له کان که له ناغاکانی دزه یی بوون، له وایش هاتنه سهر دانی باوکم، ده ستو دیاریه کی باشیشیان بی بوو بو لهو بنه گه یه ی که خوراکی بو میوانه کانی باوکم دروست ده کرد. رهنگه لهو ساله من له پولی دووم یا یه که می سهر تهایی بووینم، چ بهر هه لستیشم نیبه له وه دا بگپرنه وه بو لهو ته مه نه وه لهو چرگه نه ی بناری ناوه گردو دوو قه راغی لهم بهر وه بهری روویاره که ی باسه لم.

له یادی ترسی پلینگ لهو شتانه م به بیردا دینه وه که له ساوایم له مندالیه مدها ترسم لیسان هه بوو، مه به سیش شتی لهو وتون له عادهت به در بن.

له سئ شت ده ترسام هیچیان پیوهندیان بهوی دیکهوه نییه .
یه که میان ترسی سهگ . نازانم له کوپوه تهو ترسمه بو هاتبورو
بهلام له بیرمه به همموو دل و گیان لئی ده توقیم، ته نانهت لیشم
دووربایه ترسه کهم ری ده نیشته . که گوره بووم به خودا
شکانهوه نهی ده هیشت ترسه کهم پیوه دیار بی بهلام تهوساش تا
پیم کرابایه خودم له شالاری سهگ دور ده خستهوه، واته خودم
نه ده خسته ته زمونی ترس و نه ترسانهوه .

دووه میان ترسی به پیوه هاته هاتنه خوارهوه : نهم ده زانی چوونه
سهری پیوه هیزه جودایه له پیدا هاتنه خوار-تاکوو جارنیکیان
به پیوه سهر کوشکیکی تازه دروست کراوی مالی مامم که ورم
که ویستم وه کوو خه لقه که به پیوه که دا بیمه وه خوار بی له
سهر تاهو ترسیکم سواری شانان بوو، ئنجا ترسه کهم لی بوو
به سهر سوورکی . لهو سهربانه عه وقام و به هیچ جورنیک جور
تهتم نه کرد له پیوه که نریک بکه ومه وه . پیاوکی له وانیه
خزمته تی باوکمیان ده کرد (صمد) ناو هات و له کوئی خزی
کردم و پیشی گوتم چاوه کانت بچوو قینه و ده سته کانت له ملم
توند بکه و ترست نه بی . ئاموزگار یه کهم له سدی سه د
جی به جی کرد، به لام له دلدا ئومیدم کهم بوو که به سه لامه تی
ده گمه وه سهر بانه که ی ژیره وه . دیار بوو (صمد) چ پر وای
نه بوو چونکه هیندی بلئی یه کو دوو له بانئ ژیره وه دانام .

(صمد کوره خالی کافیه می لایان بوو که تهوسا چهند
سالیک بوو هاتبورو مالم، خویشی پتر له ده سال خزمته تی
باوکمی کرد تاکوو بووی ریک کهوت له کوتایی سیه کان کاک
مه جیدی ئاموزام بوو به مودیری قوتابخانه ی رانیه و صمدی کرد
به فراش . له وه وه بوو به رانیه می به لام هتا مرد هر خزم و ناسیاز
دلسوزمان بوو . مردنه که شی جورنیک بوو به زینی که پیدا نه
ده هات : ئاوی کوپره کانی له رانیه حه وزیکی گوره ی به دیوار بو
هه لئرابوو تاکوو ته وانیه له مزگه و ته که ی نریکیه وه نوژ ده کن
ده سنوژی لی بشون . جارنیکیان له و ده مه دا که صمد
حنه فیه یه کی حه وزه که ی کرد بووه و ده سنوژی له بهر ده شووشت
له پر دیواری حه وزه که ی به سهردا رما، ئاسنی لووله و

حنه فیه که له سینگه چه قی بوو، یه ک دوو رۆژ دواتر گیانی
سهارد . هه زار په حه تی لی بی . وه ی که بو ی به په رۆش
بووین .

ترسی سینه ته گهر له خودم نه قه و مابایه رهنگ بوو باوه به
هه بوونی تهو جوړه ترسه نه کهم . چهند سالیکی ته مه نی ساواییم
له چاوی دوو کهس ده ترسام که پیوست نابینم ناویان بهینم :
هر دوو کیان ده میکه مردوون، چ ئاگاداریش نه بوون لهو ترسه ی
چاوی تهوان بوونی ده رسکاند، هر دوو شیان پیوهندیان
پیمانیه به تین بوو، خو شیان به بچووکی باوکم له قه لم ده دا،
هر ته میش بوو موشکیله ی بو من ده نایه وه چونکه تهو پیوه ندیه
وه های ده کرد زوریان ببینم . تا مندا ل بووم کهس لی نه بیستم
حالی من چونه به ده ست تهم دوو جووته چاوه وه . بی گومان
چاوی خاتوو زین تهو کاره ی له کاکه مام نه کردوه . که گوره
بووم و له ریگا تووشیان ده بووم و بووم راده وستان تا سلاویان لی
ده کهم به بیرمدا ده هاته وه تهو چاوانه ی وه ها پر له خوشه ویستیان
ده بینم کاتی خوی چ باجیکی سه ختی گیانی یان لی سه ندووم،
خوشیان له وه هم و له خه یالیشدا هه ستیان بهو کاریگه ریه ی
چاوه کانی خو یان نه ده کرد . جیهان پر له و جوړه هه سته
ده رنه برارو ته ئسیری بی شون و کاریگه رابه تی نه زوک . . به لام
کی ده لی حال و باری تهو تو نه بووه ته ئسیری تهو تویی به زه قی و
له رووداودا خو ی نواند بی ؟ به چ مه علوم هه ندی نه ساغی
نه فی له من و تودا ناچیتیه وه بو سه رچاوه ی وه ها خه یال لی
نه کراو که به بیردا نایه ته وه ؟ به چ مه علوم ؟

لهو دیمه نانه ی که دینه وه بهر خه یالی ساواییم و په رده ی زه نیم
به تهواری پر ده که نه وه دیمه نیکه، تهویش تیم ده گه یه نی که وا .
رهنگه بچووکی ی پورگی ته حه مولی مندا ل بکی شیتیه وه بو به گوره
نواندی تهو شتانه ی دینه بهر هه سته : نیوه رۆ بوو، به بوته ی
هاتنی خاله شیخ مارفی هه له جه، که خوی براگه وری بنه ماله ی
به زرنجیه کانی کوئی و خاله گه وری مامم بوو، قاوه لئی له مالی
مامم ده کرا .

من مندا ل بووم جاری نه چوو و یومه قوتابخانه . به ده وری

سینییه کی گوروی سهرووی ریزه سینییه کانه وه باوکم و خاله شیخ مارف و دوو برای دیسه کی خاله شیخ محیی الدین (نهانی) و خاله شیخ نجم الدین بوون، منیش له خزمه تیاند، نانمان ده خوارد. وام ده زانی ریشی نهوسنی خالانه له هاتوچوی پاروو جوویندا هیندهی باوهشین دین و دهچن. . راسته که ی له و ده مه دا، وخته بلیم، دنیا لئی بوو بوه باوهشینستان. هر نه جاروش به خزمهت خاله شیخ مارف گهیشتبوم، نهویش بهم شیشهیهی نه فسامی و نیگا شینوان. دواتر زانیم خاله شیخ مارف ریشی وها نه بوو وهک ده هاته وه بهر زهینی ساواییم تومزه له پهنا سینهری ریشی دوو خاله که ی دیکه دا، به تاییه تی هی خاله یحیی الدین، ریش له خووه زیادیان کردبوو.

دیمه نیکی دیکه ی بهر زهینی ساواییم که له و ته مه نه دا هه زاران هیندهی خوئی نرخ و پایه یخی لام هه بوو، نه مه یان بوو:

که پایزه داده هات و له ژوران ده نووستین من و نه جیبیهی خوشکم و فه تی له گهل یاعصمتی دایانم له کونه ناو مالی قه دیمی سهر ده می باپیرم ده بووین. . له پایزه وزستاندا سبه یان تیشکی رۆژ له سنی کولانه ی نزیک بن میچی ناو ماله که ده هاته ژووره وه. یه کهم کولانه ی که تیشکی لیسوه ده هاته ژووری نه وه یان بوو که له و سهری ناو ماله که، دووری ده رگاو به ته نیشته دیواری نیوان نیمه مالی ماممه وه بوو. من چاوه نویری نه و ده مه ده کرد، ئیتر له هه وه له وه به قه د پنوکیک تیشک له دیواری پشت کونه نه سته پرکه وه گهش ده بوو. به پی هه لکشان و سوورانی رۆژ نه و پنوک تیشکه ی که هیندهی دره مه مک بوو ورده ورده پانتر ده بوو، جی گوپرکیشی ده کرد به ره ژیری دیواری پشت نه سته پرکه که. زوری نه ده برد پنوکیکی نوی له تیشکی رۆژ، له کولانه ی ناوه راسته وه که و شیشه ی سی، دوو که ل و گه رده توژی ناو ماله که ی ده سمی تا له شوینیکی دیواری به رانه ری چه سپ ده بوو. نهویش له کولانه ی سینه مه وه گه رده دوو که لی ده سمی و. . منیش به و هه ست و هوشه ی ساواییمه وه له ناو نوینی خو مه وه به خه یال و خوولیا له گه لیاند ده ژیا م هه تا ده می بهر چایی، نهوسا تیشکه کانیش له دیواره کانه به رده بوونه وه سهر زوی و تیه ورامانیان وه زه حمهت ده که وت جگه له وه ی که

نشینگیان به سهر که لوپه ل و پی لاوو شتومه کی ناو ماله که وه نهو له باریه یان نه ده ما وهک که به دیواری بی گرنجه وه ریگرنیک و لوسولیک خو یان ده نواند. رۆژیکی ته گه ره وروباران بایه زه وقی سه یانم ده گورا بو خوولیلیه کی دیکه که وا ره نگه له ویشدا هه ر من به ته نها به شتی وه هاوه خه ری کاییم: له ته مه نیکی زور زوومه وه حه زم ده کرد سه رنج ریزه وه ی پلووسکی بانه کان بگرم. نهو پلووسکه ی ناوه رۆی بان ی پانی به ری کردیایه ناوه که ی زور ترو په لامیزه ی دوورت ده رۆی پتره لی رازی ده بووم.

ته گه ر بانیکی پان پلووسکی ناله باری پیوه بایه ناراحهت ده بووم چونکه ناوه که ی به پرژاوی و له نزیک به رده می خوینه وه ^{ده که وته سهر زووه} ده که وشه ی دیوه خانه ش دوو پلووسک. هه تا زور مندال بووم بهر

حه فت پلووسکه تامه زرویی خویم له مه راقه که م ده شکاند. فیلیکی دیکه شم ده خسته گه ر بو دلنیایی ته واری خویم: ده هاته له حه وشه ی ژووره وه خانچه کوله ی وه هام ده کرد بانه که ی بایی نه وه بکا که بارانی مه یله و غورده م بیاری پلووسکی هه لستی هه رچه ند به کزیش بی. له هه لسانی خانچه کوله ی فه تی یارمه تی ده دام و یارمه تیه که م به هه ولی خویم حساب ده کرد، ته گه ر یه کیکی گه وره ده ستی له و کاره دابایه له سهر خویم به نو قسانی حساب ده کردو تامی نه ده ماو خانچه کوله که م به فیلیک ده پرماند. که نه ختیک فه راقه بووم (مه راقی پلووسک) م له سنووری ماله وه رۆی بو گه ره کی خو مان، دواتر بو گه ره کی دیکه تاکوو گه یشته ته مه نیک په راویزی مه راقه که م به پانایی شاره که پان بووه ئیتر ده مزانی له هه ر گه ره که کام پلووسک قاره مانه و میزادی دوور ده روات و ده وامه ی ناوه که ی پتره له پلووسکی دیکه. له و ورده حسابیه ی بین برکی نیوان پلووسکه کان چه ند پلووسکی کم هه لا وارد بوو که ناوه که یان هینده زور بوو له بارانی غورده مده ده بوونه تا فگه: یه که میان پلووسکی بازاری عه ناران، دووه میان پلووسکی بان قه یسه ری نوی، سیه م پلووسکیکی مزگه وتی گه وره. به کورتی له رۆژی بارانه دا نه و مه راقه م منی ده گیسرا، به خویم و چه تری بان سه رمه وه، له ته فه تیشی حال و هه والی که له پلووسکه کان و چه ندو چونی ریزه ویان و نه و قورته ی

له خاك هه‌لی ده‌كهن.

سه‌یر له‌وه‌دا بوو، حه‌زم نه ده‌كرد پاته‌و پات پیمه‌وه دیار بئی
ئهو مه‌راقه دلّم ده‌بزیوئی، خه‌لقه‌كه‌ی ماله‌وه‌ش له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا كه
شاره‌زام بوون له‌ روویان نه‌ده‌دام نه‌كا دلشكسته‌م بكه‌ن، به‌لام
هه‌میشه یا عصمت به‌ به‌هانه‌یه‌ك ده‌ی برده‌مه‌وه بن نوا هه‌تا
وشكی ده‌كردمه‌وه‌و گه‌رمی راده‌هینامه‌وه بئی ئه‌وه‌ی پیم بلی
ئاگاداری مه‌راقه‌كه‌مه‌وه‌یا چوونه به‌ریارانم بۆ خاتری پلوسكی
ساردو سه‌رو بئی ئاگا له‌ مندالی ژیر ناوه‌شینه‌وه. هه‌ر له‌ بیرمه‌ كه
ده‌مدیت یه‌كێك ته‌ماشام ده‌كات له‌ كاتی سه‌رنج كشانم بۆ
رینه‌وه‌ی پلوسكیك، گورج چاوم له‌ پلوسكه‌كه‌ هه‌لده
ئهنگاوت بۆ لایه‌كی دیکه. وه‌ها ده‌بوو بۆ تا‌قی كرده‌وه‌ی زوری
وكه‌می ئاوی دوو پلوسك ده‌هاتم دوو عه‌یاره‌ی

چون یه‌كم له‌ یه‌ك كاتدا ده‌خسته به‌ر ئاوی ئهو دوو پلوسكه‌وه:
هه‌ر كامیكی زووتر عه‌یاره‌ی پر‌كردبایه ئه‌ویان پاله‌وان درده‌چوو به
زوری له‌وه‌دا هاو‌زایه‌كم به‌ هانام راده‌گه‌یشت بۆ ئه‌وه‌ی به
هه‌ردوو‌كمان بتوانین له‌ یه‌ك كاتدا عه‌یاره‌كان بخه‌ینه شوینی مه‌به‌ست
بیره‌وه‌ریه‌كی به‌هاتوبات و سه‌رو سه‌دای ته‌مه‌نی سه‌ره‌تای
مندالیم ئاهه‌نگی (سونه‌تانه) بوو. له‌كۆنه‌وه وه‌ها رۆیشتوو كه
سونه‌ت كردنی نیرینه له‌ هه‌وش و ناو مائی ئیمه‌دا به‌دیوومه،
له‌به‌ر ئه‌مه هه‌ر چه‌ند ئاهه‌نگه‌كه‌ش بۆ حه‌سابی مائی ئیمه، بێت
پینوسته له‌ مائیكی دراوسی و ناسیاودا بگه‌رئی. داوت و پلاو
لۆغان و كه‌یفو شادی ئهو رۆژه له‌ زه‌ینمدا نه‌قش به‌ستوو بووه:
من و صلاحی ئاموزام و چه‌ند هاو‌زای دیکه‌مان له‌ مائی
جیرانیکمان (حاجی فه‌قی محمد) كه‌ یه‌كێك بوو له‌وانه‌ی به
درژیایی عومر شه‌وانه ده‌هاتنه لای باوكم، دراینه ده‌ست وه‌ستاو
حه‌كیمی ئهو ده‌مه، له‌نیو هه‌راو هه‌للاه‌ه‌للاو قیژه‌قیژی ئه‌وتۆدا
كه‌ بییری مندال به‌خۆیه‌وه خه‌ریك بكات له‌ ساوایی‌یه‌وه بۆ
مندالی به‌رئی كراین. هه‌ندێك له‌و مندالانه بئی ئه‌وه‌ی بكه‌ونه ناو
نۆینه‌وه یه‌كسه‌ر له‌به‌ر ده‌ستی و وه‌ستاو روویان كرده كۆری گه‌مه‌و
گه‌ه عاده‌تی رۆژیکیان. حه‌زیزی مه‌لا سبوح (مه‌لا سبوح

ئاموزای باوكم بوو، ئه‌وسا به‌رحه‌یات نه‌مابوو نه‌ك هه‌ر بۆی
نه‌كه‌وت، كه‌ گه‌رایه‌وه، ماله‌وه كه‌وته نیو حه‌وزه‌كه‌شیانه‌وه كه‌ هه‌ر
خوا ده‌زانئی چ جوژه میكروئی تیدا ده‌ژیا.

صلاح و حه‌وزو ئیسماعیلی مه‌لا نووری (ئه‌وه‌ش كۆری
ئاموزای باوكم بوو) له‌ من هه‌راشته‌ر بوون. صدیقی كاك
طاهه‌رو، وابزانم، ره‌فیقی حاجی كه‌ریم (حاجی كه‌ریم له
دایكرا برا گه‌وره‌ی كاك طاهه‌ر بوو) كمنك له‌ من بچووكته‌ر
بوون.

له‌ نیو هه‌موویاندا من كه‌ ئاهه‌نگه‌كه‌ به‌ ئه‌ساس بۆ من بوو،
ئازاریكی زۆرم له‌و سونه‌ت كرده‌ن دیت 40 شه‌وی بۆ كه‌وتم.
له‌و به‌ینه ماله‌كه‌مان هه‌میشه وه‌ك كارێزه بازاریان خه‌سته‌خانه
بوو. براده‌ره سونه‌تكاره‌وه‌كانیشم وه‌كوو خه‌لقی دیکه ده‌هاتنه‌وه
ئه‌حوال پر‌سیم. خه‌فه‌تیکي ئهو رۆژانه‌ی له‌ جیگه‌دا كه‌وتم
گه‌لێك پتر له‌ ئازاری چل رۆژیم به‌رده‌وام بوو: گراموفۆنی
دوستیکیان هینابوو بۆ خافلاندم، له‌ ده‌می نیشته‌وه‌ی ئازارم
حه‌زم ده‌كرد گوئی له‌ قه‌وانه‌كانی بژارده‌م رابگرم. ئه‌وسا (منیره
مه‌هدیه) به‌ناو‌یوو، منیش له‌و ته‌مه‌نه‌دا ئاشقی ده‌نگی بووم.
مه‌راقم له‌ گراموفۆن داگرت و داوام كرد یه‌كێكم بۆ بگه‌رن.

هه‌تا له‌ جیگه‌دا بووم گراموفۆنی خوازرایه‌وه ته‌سكینی ده‌دام،
دوای هه‌لستانه‌وه‌م بۆ خاوه‌نی هه‌ناردراوه، ئیتر كه‌لین كه‌وته
ئاره‌زۆمه‌وه‌و به‌ توندی داوای گراموفۆنیكی ملكی خۆم كرد.
كاك طاهه‌ر لیم بووه دزكی مەمو زینان و هه‌زار به‌لگه ئه‌و خه‌لقه‌ی
ئیقناع كرد كه‌ كڕینی (صندوق) كارێكی نابه‌جینه‌و پاره به
فیردانه. لاله مه‌سه‌له‌ی پاره خه‌رج كردن كاك طاهه‌ر له‌ مائی
ئیمه‌ قسه‌ی ده‌رۆیشت چونكه‌ وه‌كیلی باوكم بوو. سه‌ری
خۆنهر نه‌یه‌شینم له‌و شه‌ره گه‌ره‌كیه‌ی كڕین و نه‌كڕینی (صندوق
- گراموفۆن) كاك طاهه‌ر سه‌رکه‌وت منیش وه‌ها دلشكسته‌ بووم
كاری له‌ گیانم كرده‌ی. ئهو كاك طاهه‌ر له‌ باری دیکه‌دا وه‌ها
جانفیدا بوو بۆم سی و دووی نه‌ده‌كرد له‌وه‌دا گیانی خۆی له
پیناوه‌مدا بخاته مه‌ترسییه‌وه، كه‌چی له‌ ئاست 100 روپیه‌ی
نرخێ صندوق لیم بووه دوزمینی بابه‌ كوشته، مه‌سه‌ره‌فه‌كه‌ش له

کيس ئو نەدەچوو. گەردەنى ئازاد بى، ھەرچەند لەھەد بەدەر خەفەتم خواردو سألەھای دواتریش باس دەکرایەووە خەفەتی نۆتیم لى دەخواردەووە، ئیستاگەش لەو خەفەتە رەھا نەبووم.

جاریکیان لەو تەمەنەى ساوايىمدا وەختابوو لە ئاودا بخنکیم. من و صلاحی ئامۆزام و ھەوێزى مەلا سېوح لەسەر پزىخى ھەوزەكەى مالى ھەوێز بەرێز ھەلتووتەکا بووین. صلاح لە نىوانماندا بوو. لە پرى ئەوێ پىشتەر خەبەر داریسەك لە صلاحەو مەعلوم کرایى من و ھەوێزى خستە ناو ھەوزەكەو. ئەوئەندە وردو ساوا بووم نەتوانم لەو ئاودا پى لە زەوى گیر بەكم و پەلەكوتكەى ھاتە دەرەو بەكم. صلاح دواى كەتەكە ھەلاتبوو پى ئەوێ كەس ئاگادار بكاتەو لەوێ کردووئەتى. لە بیرمە، كە ژیر ئاوبووم وەھام دەزانى ئاودەمسورینى و سەروینم دەكات بەلام سەغڵەتیهكى وەھام بە بێردا نایەتەو خەيالى مردنى پىو بى. خواو راستان یەكێك بەرێكەوت دەبىنى لچكى جلكى مندال لە ئاودا دیارە. بە راکیشانى ئەو لچكە دەزانى مەسەلە چىسەو من و ھەوێزى لە ئاودەكە دەرکیشا، ئیتر بوو بە ھەراو گریان و قەلەبالغى. لە بیرمە سەرەو ژیریان کردمەو بو ئەوێ ئاوى ھەناوم دەرەمەو. ئەوئەشم لە بیرە كە یاعصمت لە باوشى كردم گوتم كلى چاوم بەئاوشورا، دیارە تازە چاویان بەكل رشتبووم.

سەیری ئیوانى مردن و ژین چەند تەنكە! چەند دەقیقە یەكى دیکە پىمان رانەگەيشتبان من و ھەوێز بو دەرچوو بووین. ئەم ھەوێزە بىرایەكى لە خوگەورەترى ناوى مەلا نافیعە، ئیستاگە دووم تەمەند درێژە لە جەلى زادەكانى كۆبە: لە ھەموان بە تەمەنتر حسام الدینى مەلا رەفەتەتى مەلا ھەببە. بە بۆنەى ناو ھىنانى حىساموددینەو دیمەنىكى زور كۆنى بىرەوئەرى مندالیم دیتەو یاد:

مەلا رەفەتەت، ئامۆزای باوكم، بە ججیلی كۆچى دواى دەكات و دوو كۆپى لە پاش بەجنى دەمىنى (حسام الدین و عمر). لە تەمەندا ئەم دوو بىرایە لىك نرىك بوون. دیارە پىباوكى دەبیتە ھوى نەمانى چاوسووركەرەو لە بەیندا، ئیتر

تۆران سەربە شەرە چەپەلوك دەگەبەنى. ناواناوە، بە زوریش لە دەمى جەمى سبەینەدا، یەكێك لەو دوو بىرایە بە چاوى فرمىسكاویسەو لە پرى بە ژوور دەكەوت و شكاتى لە بىراکەى دیکەى دەكرد لای باوكم. من ئەوسا زور مندال بووم ئەو دیمەنەم وەكوو رووداوىكى عادتەى گەرماسەرماو باو باران دەھاتە بەر چاوكە ھەر دەبى بقەومى. باوكم ھەر جارە ساردى دەكردنەووە شكاتى دەپرسینەووە بەسەر دەسدرێژ كەردا دەچۆو. حسام الدین زوورنى ھىنا: لەگەل مالى شىخ رەسوول، كە خاوەن تەكیەو رى و جىن لە كۆنى، خزمایەتى بەست. لە ژن ھىنانى خزمەكانم دووانم بە بىردا دىت كە جارى زور مندال بووم، یەكیان ئەمەى كاك حسام الدین، ئەوى دىكەیان ھى مەلا فەتاحى مەلا عىززەت كە ئامۆزای كاك حسام الدین بوو. لە بىرمە گرامۆفونیان لە مالى خالە عىززەت لى دەدا (مەلا عىززەت ئامۆزای باوكم و خالى عبدالقادرى برام بوو). لەو قەوانانەى دەنگیان لەبەر گوتم دەزرىنگیتەووە ھەستى ئەو ساكەم لە لە دلى ئیستاگەمدا دەبزیوى گورانى (انا راضى وابوھا راضى) ی صالح عبدالحمى و (رسول السلم الى مصر) كە دەیان گوت ھى كەلسوومە، یەكێكى دیکەى مىسرىش بوو كە ئاھەنگەكەم لە بىرە بەلام ھىچ وشە یەكى شىعەرەكەم لە بىر نەماو. لەگەل ئەم قەوانانەدا قەوانى مەلا تەھای كەركووكى و سەید ئەحمەدو سەید ئەمىنى مووسلىش دەنگیان دەھات. نایەتەو بەر یادم، ئەو دەمە، قەوانى كوردیم لە بەزمەكەدا بىستى.

دیمەنىكى دیکەى بىرەوئەرى مندالیم، كە ئەویش وەكوو باو بارانى ھەتمى ھەر دەبى روو بدات، ئەو بوو كە لە چەند مانگىكدا جارىکیان (سوفى توفیق) - لە مریدەكانى بنەمالەى شەدەلە - بەخۆى و عەسای دەستى و ریشى درێژ یەو بە حال و سەمى جەزبە گرتنەووە خۆى بە ھەوشى دیوى ھەرەمدا دەكردو چەرخە بە دەوئەرى ئەو دارو دیوارانەى دەكردو كەفى ھەلەداو، یەك نەفەس و بەردەوام: (بە قوربانىت بىم مام مەلا، سەگى دەرگەتم مام مەلا، ئاگرم تىبەر بوو مام مەلا...) ی بە

دهنگی هره بهرزی دهگوتوهو دهگریاو دهگهراو نازانم بلیم چی دهکرد، باوکیشم بهسهر پیئانهوه سهبری لی دهگرت هتا سارد دهبووه دههاتهوه سهر باری ئاسایی، ئهوسا بهینی عادهتی ههموو جارانی (مووفهرك) یکی له پۆشاک، وهك سهرکهوا سهئته، کورتهك، لی وردهگرت و بهدهستهکانی دا دهنوساوه بهدهم ههنیسکهوه بوی دهر دهچوو. ئهم حال و جهزیهی سوئی توفیق یهکجار کاری تی دهکردم و ماوهیهکی دریز له گهلمدا دهژیا، دواتریش که هوشم کرایهوه ئاواتم دهخواست کهوا کاشکی وهزعهکهم نهدیتایه چونکه له دهروونمدا دهی ههژاندم و زامداری دهکردم.

ئهگه ر بویم دهلمیم دیمهنی جهزیهی سوئی توفیق ناوانوه له خهومدا لیم دهبووه به جوهره کاموسیک چهند سانیهیهکی دهخایاندو زوری پیوه سهغلهت دهبووم. ئهم شیوه کاموسه جودایه له کاموسه عادهتی که دهشی دووچاری ههموو کهسیک بیت، خویشم لی بهلهدهم. کاموسه عادهتی له ورنههی تاداری دهکات، ههرچی ئهمهیانه بی ورنهیهوه وهسفا ناکرتی مهگه ره ئهوهندهی که بلیم کهف و لهرزو ههلسوورانی سوئی توفیق تیک بکهوهو بیکه به شلهژانیک چهند سانیهوه به میشکیدا تی پهرینه بی به پی ههلهکشانم له تهمندا ئهم جوهره کاموسه بهرهو کهم بوونهوهوه روئی تا ئه ئهوهی بلیم له چهند سالیکیدا جاریک دهیینم یا نایییم.

ههر له بیرمه، زور بهروونیش بیری دهکهمهوه، یهکهمجاری کاموسه عادهتیم توش بوو: رهههزان له زستاندا بوو، یهکهم سالیس بوو دهستم کردبوو به رۆزوو گرتن، شهویکیان دواي پایشو کردن نووستمهوه له شیوهی خهونی ئالوژدا دووچاری حالهتیک بووم له ههناسه سواری و مشه وهشی و شلهژان و ترس و تهنگهتاوی کهوا ههرگیز پیشتر دووچاری نهبوو بووم. که حالهتهکه بهسهر چوو خهبهرم بووهو دلکوتهکی تهنگهتاوی خهوهکهم ههر پیوه بوو. ئهوسا هیچ ناویکم بوئو حالهته نهیستبوو، فکریشم نهکردبووه له ههبوونی حالهتی ئهوتویی. وهام زانی خهونیک زیده ناخوشم دیتوه، بهلام نهمتوانی وهیا

نهموژیا بخهومهوه له ترسی هاتنهوهی خهونه ناخوشهکه. دواتر که خهلق خهبهریان بووه خهونهکهم بوگیرانهوه پیان گوتم ئهوه کاموس بووه. دواي ئهم تهجره بهیه به زوری که رادهکشام بو نوستن ترسیکی کاموس له گهلمدا دهبوو بهلام بهینیکی دریزی خایاند تا کاموس دوومهه دیتهوه. ورده ورده له کاموس راهاتم تاکووهها دهبوو له گهلی بهخه بهر دههاتم و ئاگاداری ههمو شتیک دهبووم وقسهی خهلق تی دهگهیشتم بی ئهوهی بتوانم له ژیری ههلهستمهوه. بوئوهی خهلقهکه ئاگادار بن لیم و پرگارم بکهن ناله نالم دهکرد. ئهگه ره ناله نالم سهرنجی کهسم بو نهکشابایه به دهنگی بهرز ترهوه دهنالاند...

له بیرهوهری هاتوباتی فتارهکانی رهههزان کهوا جارنی ساوا بووم و رۆزووم بی نهدهگیرا به چاکیم له یاده که ئیوارهیهکیان رۆژ له زهرههههه بوو، دنیاش سارد، زلویهکم برده سهربان به دوو پهنجهی دهستی راستمهوه بهرهو ههتاوم راگرت، گویا سارد نهیتهوه ههتا دهمی مهلا بانگ دانی ئیواره بهلام زورم خو بی نهگیرا زلویهکهه خوارد...

صلاحی ئاموزاشم، زور له ئیوارهکان، دههاته ناو زارکی دهرگهی نیوان مالی مام و ئیحه: لهو دهمهدا که له گهله باوکم خهریکی فتار دهبووین صلاح وهکوو مهلاي موئه ززین بانگی دهدا بهلام چون بانگیک؟ دهیگوت «ئهئلاهو نه شهه ئهئلاهو نه شهه» (أشهد) بهکار دههینا، وشه کهشی له ناوی (مهلا نه شههت و صوفی نه شههت) وهه دهخواستوه که یهکه میان خزمیک خوالی خوشبوومان بوو دووه میشان ناسیاونیک گه ره که کهمان بوو خهلقیش به (مهلا نه شهه)، صوفی نه شهه) ناویان دهبردن. بههههه حال بانگه کهی ههمو ئیوارهیهک پاداشی له گهله داده بوو: باوکم له فتاری سهر سینی تیشووی بوو ده نارد لهو خوراکی که بهلاي مندالهوه خوش بیت و بانگی بویدات، صلاحیش ههر ئهههه به ئامانج دهگرت لهو بانگ دانهی.

له مونساهههه یادی رهههزانی مندالم شتم به بیر دینهوه، بهلام ههمووی شتی ئهوتون بهلاي ساواوه سهرنج (پاکیش بی):

ئىۋاران ئەگەر سامال بايە باۋىك بەر لە پۇژاۋا بە دە دەقىقە يەك دەچۈ سەربانى ژورەكەى خۇى ئەو ماۋەيەى پىش بانگ دانى ئىۋارەى بە پياسە رادە بوارد.

لەو بانسەۋە گۈنبەدى مزگەۋتى گەۋرە دىيار بوو. موئەزىنى مزگەۋت ناۋى مەلا حەبىب بوو، لە شۇئىنىك رادەۋەستا كە باۋىكى ئىۋە دىيار بى. كاتىك (سواد) بىلند دەبوو باۋىك دەستىكى لى ھەلدەتەكاند، ئەۋىش لە جىگەى خۇيەۋە جىبەكەى ھەلدەتەكاند بۇ ئەۋ تۇپچىيەى لەبەر دەمى قشلى بەسەر تۇى رەمەزانەۋە چاۋە نۇرى دەكرد ئىتر تۇپەكەى ئاگر دەداۋ فەرەحنایى دەكرايەۋە.

ئەۋسا تۇپچى (عەزە بەغدايى) يان بى دەگوت. جگە لە تۇپى فئارو رۇژى جەئەكان شەۋى رەمەزانانىش لە دەمى پارشئودا خۇى ھاۋرئىيەكى (ئاغلب حەمە عەبۇ ھاۋرئىيە دەكرد) بە شاردا دەگەران و بە جوۋتە تەپلىيان لى دەدا، ھەر يەكەيان لە ئەۋايەك. عەزە بەغدايى تەپلىيەكى بچوۋكى بەبەر سىنگىيەۋە دەگرت و بەھەر دو دەست، ئەمى بە ئوستادى، دەيكتا. حەمە عەبۇ دەھۆلىكى زلى بەلاشان و كەمەرىدا دەكردو بە دەستىك لەنگەرى ئاھەنگى بۇ عەزە رادەگرت.

لە تەمەنى ئىۋان ساۋايى و مندالىمەۋە، بە زۇرى، لە دەمى تەپلى پارشئودا خەبەرم دەبۇۋە، كە دەنگى تەپلى و دەھۆل لە گەرەكەكەى ئىمە نرىك دەبۇۋە يەكىكم بە چراۋە لەگەلدا دەھات و درەگەى دەرەۋەيان بۇ دەكردمەۋەۋە عەزەۋە حەمە عەبۇ دەگەيشتە بەر دەرگەمان: تاۋىكى باش تەپلى و دەھۆلىيان بۇ دەكوتام تا لى تىر دەبووم، ئىنجا قامتە جگەرەيەكى كوردى بۇن خۇشەم دەدانى و دوعاخوزىمان لە يەكدى دەكرد. ئەۋ پىسەندىيەكى دەمى پارشئو لە بەينماندا ھەتا ھەر دوويان بەرەحمەتى خوا چوون.

ھەرگىز لە بىر ناكەم، شەۋى ۋەھا دەبوو زوو بەخەبەر نەدەھاتم، كاتىك خەبەرم دەبۇۋە گۈنم لى دەبوو تەپلى و دەھۆل بە عادەتى شەۋانى پىشۋو لەبەر دەرگەمان دەنگيان دىت ۋەك كە خۇم لەۋى بىم. بە پەلە بۇيان دەچووم و (تعارف) مان بەجى

دەھىنا، ۋەھاش دەبوو بەخەبەر نەدەھاتم ئەۋان فەرمانى خۇيان ھەر بەجى دەھىنا ئىنجا سوۋرى تەپلى لىدانىيان تەۋا دەكرد. شەۋىكى باران و رەھىل بۋايە تەپلى لىدان بەكۆلانىندا نەدەشيا بە تايىستى لەبەر ئاۋى پلووسكان كە خۇلى پاراستن و دەھۆل لى شاردنەۋى ۋەزەحمەت دەكەۋى. لەۋ تەرزە شەۋەدا عەزە لە كەمەرى دەۋرى گۈنبەدى مزگەۋتى گەۋرە دەگەراۋ دەيكتا، مىش ئەگەر بەخەبەر بامايە خەپالم بۇى دەكشاۋ بەيادى شەۋەكانى دىكە گۈنم لى دەگرت.

عەزە بەغدايى ۋەك بەناۋەكەىدا دىيارە، عارەب و بەغدايى بوو. رەنگى رەشتالەۋ بالاي كورت بوو، و تۋوژىشى پىۋى دىيار بوو كە فىرى كوردى بوۋە. لە زۇر ۋرە كەسب و كاردا شارەزا بوو، ۋەك كە دىستمان تۇپچى و تەپلى زەن بوو. رۇژى كە بوۋك بۇ كاكە زىادى حەماغا گۈنيزرايەۋە، عەزە بەغدايى دەست رەنگىيەكى جوانى نواند: ئەۋسا من لەسەرەتاكانى خۇنندمدا بووم و بە چاۋى مندالىم سەپرى مەھارەتەكەى عەزەم دەكرد. ناتوانم بە تەۋاۋى ۋەسفى چۇنەتى ئەۋ مەھارەتە بكم بەلام ئەۋەندەم لە بىرە كە عەزە لە پىش ۋلاغى بوۋكەۋە لە ژىر تارايەكى تال و سوۋرىيان و بەرىندا بەسەر ئەسكەلەيەكى دارىنەۋە كە لە ژىر پەردەدا بەچاۋ نەدەپترا مەقسەسى دەكرد ھەر دەتگوت سوۋرى جانەۋەرتكى ئەفسانەى بوۋە، مچەى حەبە تۋزەش (خەلقى سلېمانى بوو لەكۆن پىيان دەگوت مچە ژنانى) جلكى ئافرەتانى لەبەر كرىبوو، بە رەقس و چەغانە لە پىشاپشەۋە بەرەۋە مالى زاۋا دەھات ئاپۇرەى بىنەرانىش لەم بەرۋە ئەۋ بەرى رىگەى دەستەى بوۋك گۈنستىنە ھەر لە مالى كەرىم اغىاى مەلا ۋىچىد اغىاى حەۋىزى ھەتا مالى حەماغىا غەفوۋرى ۋەك بىشەلانى تىك ھاۋىشتوۋ كەلەكەيان بەسەر يەكەيدا دەكرد. بەزم و ئاھەنگى ئەۋ شايى يە دە رۇژەكى خاياندى گەلىك لە سوۋر پىسادەى عەشاير و دەشتو دەرى كۆيەۋ رانىسەۋ خۇشناۋەتىش تىندا بەشدار بوون ۋىۋاران رەبازى و جلىتباۋى لە مروۋارى بەر (دەركى گەروو سۋرك) دەكرا. لەبىرە ئىۋارەيەكىيان بە دىيار غارىنى و رەبازى سوۋارنەۋە لەگەل چەند

که سیکي خومان راوستابوم، دیتم سواریکي عه شیره تی جلیت به دست و لاغی تاو دابو لای شه فیقی عه لاغای حهویزی که نهوسا له سواره هره ماهیرو شیرینه کانی دوری خوی حساب ده کرا گهنجیکي زیده بهرچاوو قوزیش بوو. شه فیکاغا به پیی دهستوری جلیتازی و لاغه کهی خوی خسته غارو پرووشی وهرگیرا بولای کابرای جلیت به دست. کابرا جلیتی حهوالهی لای شه فیکاغا کرد، نهویش ههولی دا جلیته که بقوزیتوه به لام دست و قامی کابرای جلیت هاویژ راستی نهینا و جلیته که مهترو نیونک له شه فیکاغا دورر پوت بوو. شه فیکاغا بوی هه بوو باداتهوه سر غهریمی خوی به لام و ایزانم تی بیی له ودا کرد که کابرا میوانه و خاله به خشی کرد. من هم دیمه نم به چاکي له بیره، واش دهزانم لهو شایی به بوو که بو ئاههنگی ژن هینانی کاکه زیاد ده گهرا، ئنجا نه گهر له بیرکردنه ودا به سه هرو چووینم نازانم بلیم له چ ئاههنگیکي دیکه دا بووه چونکه لهو نه مهنمدا به زمیکي دیکه ی وها به هاتویات نایهتوه بهر یادم. به هه مورو حال هم دیمه نانه هی سه رتهای قوناغی دوی ساوایمیسه، له ووشدا عهزه غدایی پشکیکي بهرچاوی هه یه، مچهی حه به توزه ش یه کیکه لهو که سانهی وینه یان له ئاوتیهی ههستی ساوایمیدا نه قش بهستوو بووه چونکه به زوری سردانی کویهی ده کردو به پیی مهیلی ژنانهی هه میسه له مه جلیسی ژنه خاوهن مال و حاله کانی نهوسادا خزمه تگوزاری به جی ده گیاندو هه ر جاره ش خه به راتی ژنه ناوداره کانی سلیمانی و که رکوک و هه له به جهی. وهک نه شرهی نه خبار، بهو مه جلیسا نه دا بلاو ده کردهوه. هاتو چوی بو مالی ئیمه و مالی مام بهر دهوام بوو، ته نانهت جاریکیان له گه لماندا هات بو سردانی حه مام جهلی، له گه رانه و هه شدا به درژیایی رینگا گورانی بو گوتین و چه غانهی لی دا. به سه ر پستی و لاغوه. نهو جاره یان مام و خاله عزیزهت له گه لدا بوون، منیش له پاشکوی کاک طاهری حه مه لال سواری ماینه بوره بووم که له خالانموه به دیاری بوم هاتبوو، مه به ستیش خالوانی پژدهره. له هه و له وه نه سیکي گولپهنگی قه شه نگم له شیخ حه سه نی جاجی سه یید گول، ئاموزای

دایکم و زاوامان، بو هات. دواتر باو کم نه سپه کهی بو هه نارندهوه به نیازی نه وهی له شوینی نه ودا ماینیکم بو بنیرن، ئیتر ماینه بوزه، که ده تگوت شیري سپه وهک په یکهری وه ستایه کی هونه رکار خرو خول و قه شه نگه رهوت و غاری ده کرد، له جی نه سپه شی بوم بوو دیاری. نهو روزه که له حه مام جهلی ده گه راینه وه مچهی حه به توزه گورانی و چه غانهی له کاردا بوون کاک طاهیر جلهوی بو ماینه بوزه به ره لالا کردو به مه ودا پیش قافلهی حه مام چیان که و تهو، به لام له رینگه یه کی هه له وه روی. چه ندیکي جه ماعت له دواوه به پلارو دهنگی به رزهوه گورانی (هوی خالی ریسوار، ریم لی گوراهه) یان به دوا دا نار دین کاک طاهیر لی نه بیستن نه وانیش گورانی که یان به (ریت لی گوراهه). دوی هه له بهرونیکی مزو که ئنجا هاتینه وه سه ر راسته رینگای چناروک.

ساواییم و حه مه دی رهش

دهنگویاسی حه مه دی رهش داستانیکه بو خوی. راسیه کهی به سه رهاتی هم که له دزه بی باکه نه ترساوه شیاری سه ره باسکی سه ره خوی دریزه داری به ورده یه. من لیره دا تارماییه کی رووداری شه قاوه ته کهی حه مه دی برام رهش باس ده کم که له گه ل بیره وه ری ته منی شلکی نهوسامدا بگونجی، ده رفه تیشم نیه له به خدواوه بوی بچمه وه کوی به پرسو و توینه وه ره گوریشی ژبانی بو بهر رووناکي ده ربکیشمه وه.

حهمه دی رهش فهقی بوو. له ساوایمدا به پنیک له مزگه وتی حاجی ملا نه سمه دی خویندوه و زور جارانی یش و کاری بهر دهستی پووری گهورم یا فهخرهی کردوه. ده یانگوت وه کوو خوی هاتو چوی مال و مزگه وتی ده کرد. من به بیرمدا نایهت به زیندو وه تی دیتیم، باشتیش نه وه یه بلیم وینه یم له یاد نه ماوه. به روالهت فهقیه کی شرم به خوو چالاک بووه، دواتر ده رکوت گورگ بوو له پستی مه ردا.

شهویکی هاوین، مالمان له چناروک بوو، به لام من به ریکه وت له کوی لای باو کم بووم. له بهر مندالیم هیشتان مه جلیسی باو کم قه له بالغ بوو من نووستم. کاتیک خه بهرم بوزه شه وه کوو ریزی لی

هاتبوو له بهر زوری چراو هاموشوکهرو دهنګوپه نګی قهوغای مال و کوچو کولانهی دهورمان. نو دمه جوریک سه پرهاتنهوه و رمان و شله ژانیکم ههست پی کرد، دواتر بویان باس کردم چ رووی داوه. پاش هه لستانی مه جلیس مه لا عیززتهی ناموزای باوکم و مامهی وهستا به هورهی شهوانهی خوئی لای باوکم ده میخه وه، یاریده ره کانی دیکه چوبوونه وه بو مال ه کانیان. دواي داخستنی دهرگهی دهره وه، له سه ر بانه وه مامهی وهستا برایم رووناکیه کی دینه بهر چاو له ژوورنیکي نزیك دهرگای دهره وه بو ماوهی ترووکه به کی چاوه گهش ده پینه وه و نامینیت. به باوکم و خاله عیززته ده لئی ته گه ر چاوم ره شکه و پیشکهی نه کردی زه لامیک له و ژووره خوئی و هه شار داوه. خولاسه بوی ده چنه ژووره که وه، کابرایه که هه ده پهری به خوئی و دیوار برنیکي گه وهی ناسنه وه. مامه له دواوه باوه شی پیدا ده گری، بوی زهوت ناکری. کابرا که دیتی دهرگا پینه دراوه خو هه له کوتی بو سه ر بان، مامهی به سه ر پشت وکوله وه. چهند پینچک به که له قادرمه کان سه ر ده که وئی باوکم هه دو قاچی راده کیشی و ده پینه وه بو هه وشه. مه لا عیززته دیوار پره که ی ده که وینه بهر ده ست تا تینی هه بوو له پشنی مامهی راکیشا بوو. مامه هاوار ده کات و کابرای له ده ستان بهر ده پی. سه ری خوینه ر نیه شینیم خه لئق به ده ننگه وه هاتن و کابرایان دهرده ست کرد، نه ویش هه ر خه ریک بوو رووی خوئی به شاریته وه تاکوو مؤلفی نه شته ده پناسیته وه ده لئی: کاکي رهش نه وه توی؟ تیرر عالمه رزانه ناوه، حکومه تیش خه به ری بووه و همه دی ره شیان بر دبوو بو سه را. له ریگهی به ره و سه را مه لا فه تاحی مه لا عیززته له و ده مه دا که همه دی رهش به ده ست خه لئق و پولسه وه شق و زلله دایه نوکه ی بو دیت و ده لئی: فه قی همه د نه ری (ضرب زید عمررا) ته رکیبی چیه؟ ده پانگوت همه دی رهش له و شه وه دا رقی هه لگرت له و که سانه ی به لی دان و شکاندنه وه زوریان ده سلریژی لی کردبوو، له سالانی دواتر دا نه و رقه ی خوئی هه لرشته وه که به کورتی له باره به وه ده ویم.

که ژووره که ی ده گه رین چهند چشتیکي دزراوی تیدا ده دوزنه وه که واتا نه و دمه نه زاندارا بوو کی دزیونی، په کیک له و شتانه سه عاتی

مفتشی معارف بوو که له قوتابخانه ی سه رته ایی به شه و دواي خه و تن لی دزرا بوو. همه دی رهش ته نها دانی به ودا هینابو که به نیازی دزی بو مالی نیمه هاتبوو، شته کانی دیکه ی لینکار کردبوو که وای به دزین دهر ده سستی کردین: گوتبووی له کولانه و نازانم کوی دوزیمنه ته وه. باوکم له هه قی شه خسی خوئی خوش بوو، له ناکامدا به چهند مانگیك حوکم کوتایی به مو حاکمه ی هات.

چهند سالیك به سه ر نه م رووداوه دا تیه ری، حیکایه تی همه دی رهش کون بوو. من گه یشتبوومه ته منی خویندن: دمه و هاوین باسی دزرائی مالی فلان و فلان به شاردا بلاو بووه. چهند شه ویکان خه لقه که پی باک بوون به خه بالی نه وه که دزین هه هه بووه هه ر ده پی.

به لام مه سه له که له حیسایی عاده تی تیه ری کرد: شه وانه چهند مالیك ده دزرا ن پی نه وه ی که س هه ست به دز بکات. حکومه ت دهریبه ی ده ننگ دان، خه لقیش به هه سته وه گورگه خه وه یان ده کرد. له گه ل نه مه شدا بو سه بینه ده زاندره که 4 - 5 مال یان دزراون. به دریزی شوه و فیفه ری پاسه وانان له کولانه ده نگی ده هات خه لقیش له سه ر بانان ناو ده نگی په کدیان ده کرد که چی بو سه بینه 6 - 7 مال مه معلوم ده کرا که دزراون. ده لین لی هه لگی رابوو، منیش له و ته منه دا وام به بیردا دیت گوی بیستی نه و هاتوباته ده بووم، به لام ترسم ری نه ده نیشته چونکه مالمان له چناروک بوو من هه میسان به ریکه وت نه و هاوینه ش له کوتی له گه ل باوکم به سه رم ده برده به شه و ده و به رمان قه له بالغ بوو له وانه نه بووین دز ته ماعمان لی بکات.

نه و سا جه میل قاغای حاجی نه سعه د اغای حه ونیزی قائم مقام بووه په کیک له وانه ی ناحهزی بوون نامه ی نووسی بوو بو روه نامه به کی به غدا و نه و باره ناله باره ی کوپه ی تیدا باس کردبوو تاوانه که شی له مل که مته ر خه می و پی باکی ی تیداره ی قهزا پینچا بوو. که نه م خه به ره له روزه نامه بلاو بوه تیداره ی هه ولیر و کوتی پی سه غله تر بوون: پاسه وان و دهریبه ی شه ویان زیاد کرد، هه سته ش به وه ده کرا که نه م دزه، یان نه م دزانه، بهر له بیانی شار چی ده هیلن بو دهره وه، تیرر له پاش عیشاوه ده سته به که له

تفهنگچی له زارکی هر کولانهیهکی بۆ دهرهوهی شار دهر بکات خویمان داده نووساند، پاسهوان و دهریهی عادهتیش له گهران و سوورانددا دهبون ههتا سبهینه. شهونکیان له گهل تهقهی دهریژی تفهنگ خهبرم بۆوه، ههستیشم کرد خهلقی سهربانهکان کهوتنه پرس و گفتوگو له گهل یه کدیدا، پاسهوانیش وهکوو تهتر به کولاناندا دهیانچریاندو فیفرهیان به دهنگ دههینا. من خهوم لی کهوتسهوه. سهبینه بهر له رۆز ههلات ههلتام وگویم لی بوو خهلق به تیکرایی له باس کردنهوهی تهقهکانی شهو بوون. ههر لو قسانه پاندا بیستم که حهمه دی رهش بهر شهو تهقهیه کهوتوهو مهپته کهی له حهوشی سهرا فری دراوه. یه کسهر چووم بۆ حهوشی سهرا: یه کهم جار بوو چاویم به سهرو سیمای مردووی بی. ههناسهی حهمه دی رهش بکهوی. قهواره ی برینی گولله له دهنده لهی سینگی دیار بوو، چاکه تیکی پۆلیسیانی له بهر بوو، پری باغه له کهی سهر سینگی تۆجایه بوو، لای دامه نی چهرچه فیک ییندا درابوو چونکه له که مهربی به رهژیرهوهی پروت بوو، قهیتانی فیفرهشی به فیفرهوه له ملدا بوو تومەز ههسوو شهونیک به جلکی پۆلیسان ده گهراو که پاسهوان و دهریهی لی نزیک ده بوونهوه فیفره ی بۆ لی ددان وه که خوی پاسهوان بی، تفهنگیش به شانوه دهبوو وهکوو پۆلیس ویاسهوانه کان.

شهوه چهنسد مالتیکی بری بوو. بهر له فهجر له گهل هاوریکسانی به رهوه دهرهوهی شار دهروات. بهر تیکهوت شهوه لهو ریگایهوه به رهوه دهرهوه دهروات که ده کهوتنه لای دهباخانان و حهمامی پيسکان بۆ سهر پردی ناو رهزهکان شوپ ده بیتهوه: ناقمیک له پاسهوانی تفهنگچی که له ناویان پساوی تایهتی جهمیل ناغای هه بوون، به ته نیشتم حهمامه کهوه خویمان په نهان ده کهن و بی سه داو دهنگ چاوه نۆری ریکهوت ده بن. کاتیک حهمه ی رهش و جه ماعه ته کهی ده گهنه بهر لولوه تفهنگی شهو ئیشکچیانه دهنگیان دهن، حهمه د تفهنگیکیان له بال دهن کات شهوانیش دهریژی لی ده کهن ته قه ده برینهوه بی شهوهی بزائن کهس بهر کهوتوه یان نا. پاش به بیان ئیشکچییهکان ده گهرینهوه

بۆ ناو شار. شهوساش مه علوم ناکرتی چی پرووی داوه، ههتا ریواریک له رانیهوه ده گاته شهو شوینهی ته قهی لی کراوه ده بینی کوژراویک کهوتنهوه ناو جوگای بهر ریگه کهوه ئیتر خه بهر به حکومهت راده گه یه نی و مه پته که ده به نهوه بۆ سهراو ده زاندری حهمه دی رهش کوژراوه. هاوه ریه کی حهمه دی رهش ناویم له بیر نییه بریندار ده بی و به خوینه کهیدا ده چنهوه تا مه پته کهی له بناری شاخی چنارۆک به دیوی کوپه دا ده دۆزنهوه. شه میان سهر به جه ماعه تی کوپه خا خدری هورمز یار بوو که به خوی و چهند مالتیکی خزمیهوه له (کانی کهندی) سهربه چنارۆک ئیمه ده ژیان. له ته حقیقاتدا دهر کهوت حهمه دی رهش له گهل شهو ناقمه ماله ی کانی کهند ریک ده کهوت و مه کویمان له گردیکی بناری چیای چنارۆک به سهر کانیه کهوه ده بیست. شهو گرده ئیستا پی ده گوتری گردی حهمه دی رهش، کانیه کهش ههر به وهوه ناو ده بری. مالتیکی به دزین ده ستیان کهو تبا یه لهو نامه دا ده یانشاردهوه. که لیان قهوماو مه کویمان دۆزرایهوه که متاکورتیکی شهو ماله گه یشتهوه ده ست خاوه نه کانیان. کوپه خا خدر به خوی و حهمه نی کوری و کهسانی دیکهشی گیران و حوکم دران به لام نازانم چهندو چون: هیندم له بیره هاوینیکی دواتر مالمان له چنارۆک بوو که کوپه خا خدر ماوهی حوکمه کهی به سهر بردو گه رایهوه بۆ ماله کهی له کانی کهند: که به لاماندا تپه پری دیتم پهنگی له چاوه ی پیش حه بس بوونی وه کووو شه عری ی زهرده لی هاتیوو تومەز لهو ماوه یه دا که متر له جاران کهوتیوه بهر هه تاو. زوری شی نه برده به سهر دا مرد. حهمه نی کوپه خا خدر دوا ی باوکی گویستیهوه بۆ بیتوین. له کوژرانی که مالی جهلال صائب. قائمقامی رانیه، تومەتی بۆ چوو و نهختیکیش گیرا به لام حوکم نه درا. شهویش زوو مرد، کچیکی (شهستی) ناوی له دوا به جی ما لای زر نهنگی له کانی کهند، مایه وه:

هتا دنیا دنیایی دهنگ نییه و نه بوه وه کووو دهنگی شهستی بالوره ی گوتی: جو ره زهنگوله و هینان و بردنیک ده کهن و تایه تی لهو دهنگه دا هه بوو بالوره ی به رهو به زرایه وه دهرده. شهویش به جحیلی مرد.

حه‌مەدی رەش جگە لە سوود وەرگرتن لە جلك و فقیرەری پۆلیسان بۆشۆین بزری، لە نۆینەکانی شاریش بە مرادی ژیویەتی دەگەشت: بەشیکێ زۆری ئەو نۆینانە زەلامیان تێرا دەرویشت، لەو دەیتوانی لە دەمی سەغڵەتیدا خۆی تێدا بشاریتەوه. وەها دەبوو لە مالتیکەوه بۆ مالتیکی دراوستی بە نۆیندار هاتوچۆی دەکرد: لە هەر کامیکیان لێی بەدەنگە هاتبانایە بەو نۆینەدا دەچووە مالتەکی دیکە وەیان بەولاوەتیش، بە ئاسانی دەیتوانی لەو تەرزە مالتانە دا بە یەک شەو چەند مالتیک بدزی.

لە لایەن تۆلەستاندەوه لەو کەسانەدا کە لە شەوی دەردەست بوونی ئازاریاندا بوو وەیا سووکایەتیان پێ کردبوو، وایزانم تۆلەتی خۆی لە هەموان ستاندەوه و یەک یەک مالتەکانیان بە تالان برد، لەگەڵ هەندیکیان هەپەشەو تۆقاندن و سووک کردنی بەکار هێنابوو بۆ ئەوێ خۆیان لێ ئاشکرا بکات.

هاتوباتی حەمەدی رەش دەوری 40 شەویکی ئەفسانەیی خایاند: لەو ماوەیە دا وەکۆ مۆتەکە لە پەردە میشکی هەموو هۆشدارنیک لە شاری کۆیی بە نامۆیی و نەناسراوی چەسپ بوو. لە پاش ماوەی دواي مەرگی دوو شت بەجێ مان، بەکێکیان بێسۆنەکی بوو کە من لە دەمی کۆژانی دا جاری نەمەزانی ژنی هیناوه، دواتر بیستم بێسۆنی حەمەدی رەش شوی کردۆتەوه بە (ئاغا کۆز) کە بۆرە پیاویکی چاوی کزی کۆیی بوو. جگە لەوێ کە ئاغا کۆز بەو ژنەوه ناوی دەناسرا مەهارەتیکیش هەبوو هەر لەوێم دیتسۆ: لەگەر هەناری بە دەستیکەوه دەگرت و بە ددان و زار خەریکی خواردنی دەبوو بۆ ئەوێ یەک دەنگی لێ برژی.

من چەندین جار ئەمەم لێ دیتووه هەرگیز دەنگی بەرنەبووه. پاش ماوەی دووێم ئەو مەکوو گرد و کانیه بوو کە لە دەمی دزیندا کردبوونی بە حەشارگە. من و برادەرەم زۆر جار بۆی دەچووین و لێرەوه لۆی ژنیر ئیستیکان وکەچکە چایە و شتی ئەوتۆیمان لێ دەدیتسۆ. لە سەرۆی گەردەکه دار مازونیک هەبوو، لەژیریەوه دانەشاخی زل سەریان تیک نابوو، لە

کەلینیکەوه بەناویاندا سەرەژنیر دەچووین بۆ وێنە ئەشکەفتیە بچووک کە دانە شاخەکان بۆی بیون بە سەربان و بنمیچ. لە پروکاری بەرەو ژنیری گەردەکهوه باوی ئەوێ تەنگچی نیشانە بگری کونیکێ بچووک ساو درا بوو بەسەر سێ لای گەردەکه‌دا زال بوو بە جۆرنیک کەس نەتوانی لێی نزیک بێتەوه. ئەو قایمە کاریەش شتیک بوو لە مەهارەتی دزانە حەمەدی رەش دەوشایەوه.

یادی حەمەدی رەش دەبیتەوه کۆتایی ئالفەعی سینیەمی ئەم زنجیرەیه.

دەلێن: عند ذکر الصالحین تنزل الرحمة. خواپە تۆش بە گەورەیی خۆت پروورەشی حەمەدی رەشمان لێ بکەیت بە شەبەقی کازیوه کە مۆدەدی روشنایی و هینانی رادەگەیهنی.

(1) دواتر لە ئالفەکانی ئایندهدا باشی بنەمالی شیخ کەریم دیت. (2) حویز کوری نجم الدین و ئەوێ وەستا محیی الدینە. ئەو وەستا محیی الدینە لە گرانیه‌کە 1917 پاسەوانی قەیسەری کۆن بووه. شەویکیان دەستەبەکە لە مروی بۆ ئینساف بە نامە پێداویستی کفن بۆ مردوو دەرگای قەیسەریەکی پێ دەکەنەوه و سەری دەبرن، میرد مندالەیه‌کیشی لەگەڵدا دەیی چەندیکی لە بەریان هەلێت و لێیان دەپاریتەوه دادی نادات، ئەویش سەر دەبرن. چەند دوکانیک لە قەیسەری تالان دەکەن. هەر لێرە هەتا پراڤەوهی دنیا لە عنەت لە رۆحی زۆردار و خۆنریژ بیت.

(3) مەلا عەبدوڕەحمانی کاکێ جەلی 4 برای لە خوگچکەتری هەبوه. لەمانە برای سینیەم (مەلا مەحمود) باپیره گەورە تیرە ئاموزا محمد بووه. برابەرەکان چوووه بۆشام و بۆتە میریدی مەولانا خالد و کچە برای دەخووزیت و لەقەبی (داماد) وەرەگری.

تێ بیی: لە ئالفەیه‌کی پێشووتردا باسی حەسەنی مام فەتاحی (پێ بازۆک) هاتبوو. دواتر زانیم لە 1985/1/13. کەچی دواي کەدووه.

حەسەن بەناوی فەتاحی مامیه‌وه هەلەدەراره، باوکی ناوی عبدالله بووه. دوو کوری دیکە کەوتنە دەشتی دزییان. حەسەن وەچە و زۆری لە کچ و کۆر لە پاش بەجێ ماوه. من سەرە خووشیم لە کۆرە گەورە، عبدالله، کرد.